72ste JAARGANG No. 9471 ZATERDAG 19 NOVEMBER 1955

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao
Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399. Abonnementsprijs: Benedenwinden, Bovenwinden, Suriname ƒ 2.50. Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Frater Radulphus is vandaag precies 65 jaar op Curacao

Passage-biljet van „Prins Maurits" aardige herinnering aan historische reis

Willemstad. — Vandaag is het vijf en zestig jaar geleden, dat Frater Radulphus voor het eerst voet op Curaçaose bodem zette. Hij was toen 21 jaar en hij arriveerde op het eiland -waar thans zijn levenswerk ligt, met het zeil-stoomschip de „Prins Maurits" van de K.W.I.M., de Koninklijke West Indische Mail, een toentertijd bestaande maatschappij, die op Curaçao en Suriname voer.

Toen frater Radulphus op Curaçao aankwam, had hij een reis van vijf weken achter de rug. De „Prins Maurits" immers deed in die dagen eerst Suriname aan, voor hij de steven naar Curaçao wendde. De jeugdige frater, die in die tijd wel nauwelijks vermoed zal hebben, welk een zeer voorname rol hij nog in het katholieke onderwijs op Curaçao zou gaan spelen, werd door zijn overste het eerst aangesteld als leraar aan het in die dagen zeer bekende jongensinternaat, het „Colegio de San Tomás". Deze school was een Spaans college, waarop vooral jongens uit Venezuela en Colombia onderwijs genoten.

Vanuit dit College begon de bekende frater zijn hoogst belangrijke arbeid in dienst van het katholieke onderwijs, een arbeid, waarvoor men in deze dagen wel het duidelijkst zijn waardering heeft doen blijken door het hoogste katholieke onderwijs-instituut op Curaçao naar hem te noemen.

Doch daarover wil frater Radulphus vandaag niet praten. Wel haalt hij herinneringen op uit dat voor hem, doch toch ook voor Curaçao, zo historische jaar 1890, toen hij ons eiland voor het eerst zag. Zo kan frater Radulphus bijvoorbeeld nog het passagebiljet laten zien van de „Prins Maurits", het schip, dat hem over de oceaan naar zijn geliefd eiland bracht. En hij weet ook nog te vertellen, dat de kapitein van het schip op Curaçao begraven ligt.

Hoewel de dag van vandaag zonder plechtigheden of feestvieringen voorbij gaat, heeft het o.i. toch wel zin er even bij stil te staan. Want een verblijf van 65 jaar op Curaçao is toch warempel geen alledaags gebeuren en zeker niet wanneer het zulk een vruchtbaar verblijf geldt als dat van frater Radulphus.

Inmiddels zijn er vijf fraters, die bezig zijn de voetstappen van frater Radulphus te drukken. Het zijn de fraters Walfrid, Casimirus, Gijsbert, Arnoldo en Fidelius, die vandaag allen de dag herdenken, dat zij een kwart eeuw geleden op Curaçao kwamen. Het zijn nog wel geen 65 jaar, doch een kwart eeuw is toch ook geen kinderwerk!

Leiders Mining Union voor de rechter

Willemstad. — Naar wij van de verdediger van de zich in voorarrest bevindende leiders van de Mijnwerkersbond, de heer A. Rojer, vernemen, zal op 30 november as. de zaak van Geoffrey Stewart en Blasse in behandeling genomen worden. De verdediger zeide, dat hij geen verzet heeft aangetekend tegen de beschikking van verwijzing van de rechter-commissaris, zodat de behandeling op de rol geplaatst wordt.

Kanunnik Scholl op Aruba

Oranjestad. — Hedenmorgen arriveerde de Zeer Eerw. Kanunnik drs S. W. J. Scholl van de orde der Norbertijnen, uit de Belgische stad Turnhout. Kanunnik Scholl is een broer van de heer Wim Scholl van Baardse Trading, en de heer Frans Scholl van de Pepsi Cola-fabriek op Aruba. Hij geniet een vacantie van 3 á 4 weken en is een bekend figuur uit de Belgische arbeiderswereld.

Nieuwe directeur H.B.U. te Caracas

Caracas. — Als opvolger van wijlen P. J. Boot is benoemd tot directeur van de Hollandsche Bank-Unie te Caracas dr P. W. Rost Onnes.

Ds. De Weger tijdelijk naar Curaçao

's Gravenhage. — De kerkeraad van de gereformeerde kerken onderhoudende art. 31 K.O. te Delft, heeft zijn predikant dominee F. J. de Weger voor een halfjaar als leenpredikant afgestaan aan de kerk van Curaçao. Ds De Weger vertrekt 29 februari per vliegtuig naar zijn tijdelijke gemeente.

Soiree musicale

Emmastad. — Op zaterdagavond 26 november na afloop van de bioscoopvoorstelling is er een soiree-musicale in de lobby van Hotel Negropont. Een gevarieerd programma te spelen door het ensemble „Magyari".

Het ensemble bestaat uit de volgende heren: viool: F. Linder, M. Sonnema, J. Tops en W. Feenstra. Cello: P. Segers; piano: W. v.d. Oudenalder en klarinet: J. C. Rijpkema.

Eva was oneerlijk

Willemstad. Op Souax was gisteren een moeilijkheid ontstaan doordat aldaar een man en een vrouw beweerden dat een geit die in de mondi was vastgebonden van hen zou zijn. De politie maakte het dier los, waarop het rustig naar het huis van de man liep....

Politierapport

Willemstad. — In de Pater Ludovicus Jansenstraat moest de politie gisteravond bemiddelend optreden voor een echtelijke ruzie.

Op de Kaukasusweg kregen E.R. en V.R. moeilijkheden met elkaar omtrent het betalen van een bok.

Op de Brionweg deelde de vrouw S.C. aan de patrouille mede dat zij door twee andere vrouwen was toegetakeld. Het bleek dat C die onder invloed van alcohol was zelf moeilijkheden had gezocht.

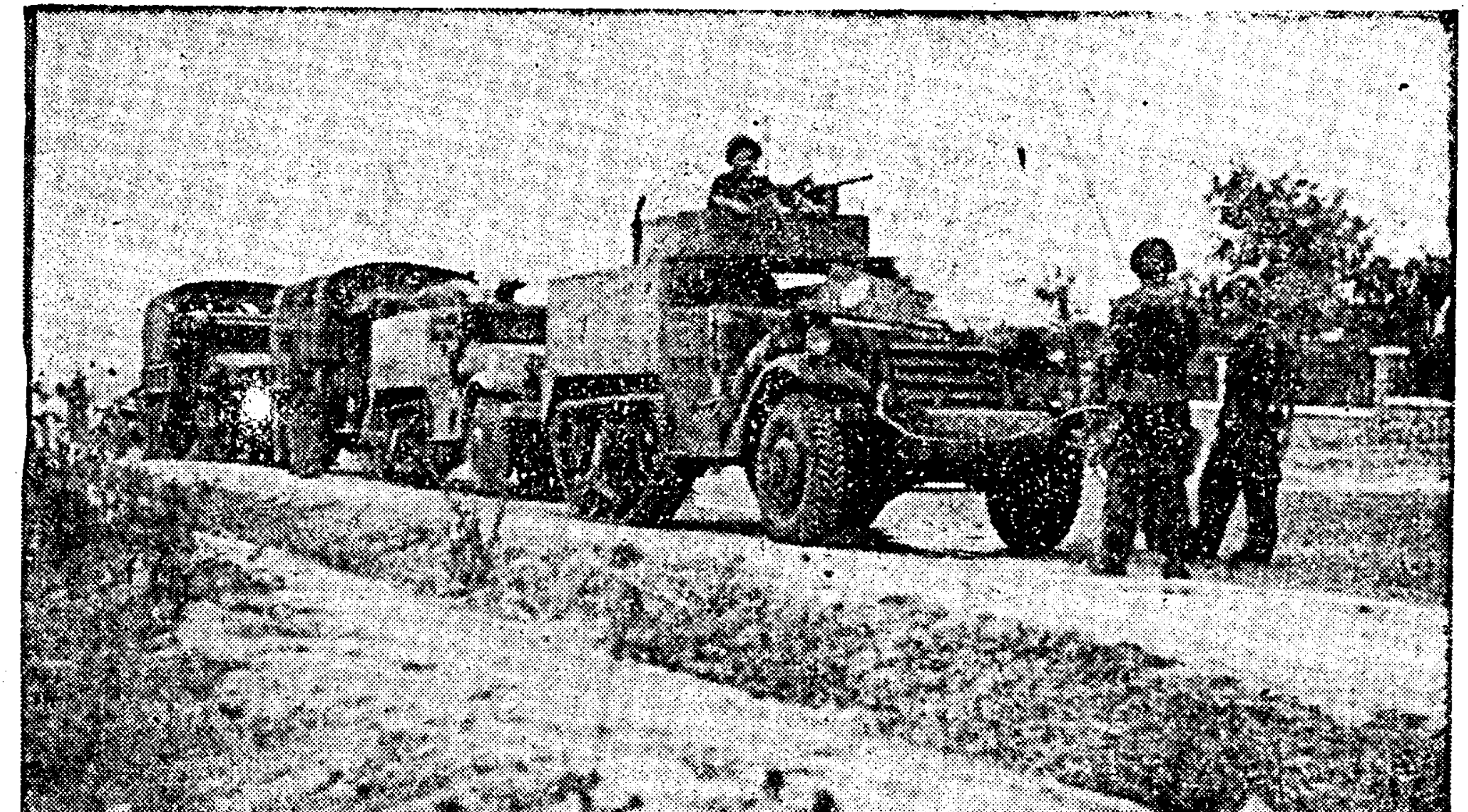
Nabij Landhuis Bever viel een geit in een tien meter diepe put. Bij aankomst van de politie was het beest al naar het Walhalah......

Knockout

Willemstad. — Gisteravond kwam de zoon van W dronken thuis, en begon een grote mond op te zetten. Zoonlief gaf aan de waarschuwingen van pa geen gevolg en nodigde iedereen uit om met hem te knokken. Pa nam het aanbod aan en sloeg hem neer....

Alweer de fles....

Willemstad. — Gisteravond omstreeks kwart voor acht verscheen aan de wacht op Brionplein de jongeman V.V. die verklaarde dat hij door een zekere R.G. met een fles was gegooid. Hij had twee bloedende snijwonden aan zijn arm en is naar het hospitaal ter behandeling overgebracht.

In Marokko neemt de strijd het karakter aan van een geregelde oorlog. Verscheidene bergforten, vooral in de nabijheid van de Spaans-Marokkaanse grens, worden belegerd door goed-georganiseerde vrijheidsstrijders. Per vliegtuig voeren de Fransen versterkingen aan. Hier ziet men Frans zwaar materieel op weg naar de meest bedreigde punten.

Toen en nu

Willemstad. — Toen tijdens de dagen van het Gomez-bewind de heer Gomez naar den Haag vertrok of ter Verenigde Naties toog, dan wel zijn destijds politieke adjudant Cola naar het verre Washington afvaardigde om de staatkundige belangen der Nederlandse Antillen voor een zo'n gewichtig forum te bespreken, was het lawaai niet van de lucht.

In politieke redevoeringen, in de kranten, in de gewisselde stukken der Staten, in koffie-kamer en in openbare Statenvergaderingen en in de partijpers werd de reiszucht en de geldverspilling — steevast werd Jan de belastingbetaler er met de haren bijgesleept — van de toenmalige regering fel gehekeld.

„Het kan verkeren", zegt Brederode, want nu het politiek decor van aanzicht is veranderd, nu wordt er niet minder lustig op los gereisd.

We tellen in het kabinet geen ministers meer, die niet op de een of andere manier reeds „een koude neus" heeft gehaald.

Met de Antilliaanse representatie op het allerhoogste niveau, de Verenigde Naties, is het al precies eender gesteld.

Kon men destijds tijdens de regering Gomez met één nationale figuur volstaan, thans komen er drie dignatarissen aan te pas. Achtereenvolgens zijn reeds naar Washington vertrokken de heren Yrausquin en Corsira, terwijl hedenmiddag de heer Jonckheer vertrekt. Het kan inderdaad verkeren!

Staking Mijnmaatschappij in internationaal forum

I.L.O. vraagt Nederland visie over klacht I.V.V.V.

's-Gravenhage. — De Internationale Arbeidsorganisatie heeft besloten de Nederlandse regering visie te vragen aangaande de klacht van het Internationaal Verbond van Vrije Vakverenigingen tegen het optreden der Curacaose autoriteiten bij de jongste staking in de fosfaatmijnindustrie.

In de klacht van het I.V.V.V. was onder meer gezegd, dat de regering der Nederlandse Antillen de vakverenigingsrechten schond. Gesproken wordt van „een politiek van dwangmaatregelen" tegen de vakbonden op Curaçao tijdens de jongste staking in de fosfaatmijnindustrie. Politie-officieren zouden volgens het I.V.V.V. hierbij gebruikt zijn om stakers thuis te bezoeken, teneinde deze door intimidatie weer aan het werk te krijgen terwijl ook verscheidene arrestaties zouden zijn verricht.

Tenslotte zegt het I.V.V.V., dat de kantoren van de betrokken vakbond waren gesloten en dat buitenlandse arbeiders met deportatie waren bedreigd. De tekst van de klacht is vertrouwelijk, hangende het antwoord van de Nederlandse regering. De klacht is bij de I.L.O. ingediend. Het bestuursorgaan van de I.L.O. besloot tot bovenvermelde actie, omdat naar haar mening de Nederlandse mening gehoord dient te worden, alvorens men een definitief standpunt kan innemen.

Journaal van de Mobiele Brigade

Willemstad. — De Mobiele Brigade en Straatdienst maakten gisteren 7 P.V's op en verleende 8 maal assistentie. Omstreeks 19.30 werd assistentie gevraagd daar er zich in een restaurant nabij de Klipstraat een dronken man zou bevinden. Bij aankomst trof de politie een man aan die zijn roes al had uitgeslapen. Hij betaalde wat hij had verbruikt en ging weg.

President C.A. Venezolana de Cemento op bezoek

Willemstad. — Over enkele weken worden op Curaçao verwacht de President van de C. A. Venezolana de Cementos, vergezeld van de heer Ir. Ralph Bazo Villoria, chef verkoopafdeling van dezelfde maatschappij. Gelijk de „Amigoe" onlangs meldde, heeft genoemde cement-maatschppij het plan opgevat, na overleg met Statenvoorzitter J. Yrausquin, om op de Antillen enkele silo's te bouwen waaruit men dan cement in stock heeft voor de losse verkoop.

Voor dit doel was de heer Villoria naar Curaçao gekomen om inlichtingen in te winnen en zich op de hoogte te stellen van de mogelijkheden. Deze gewonnen inlichtingen zijn dus blijkbaar, gezien het komend bezoek van de President, van gunstige aard gebleken voor de C. A. Venezolana de Cementos.

GELUKKIG CONTACT

De jonge theologie studenten van het Theologicum der paleis Dominikanen, het Albertinum, te Nijmegen vierden dezer dagen het feest van St. Thomas v. Aquinen als patroon der studie met een zitting der Lacordaire gemeenschap.

Als vruchtbaar gevolg van een gastrede van de Heer René Römer, bij een vroegere gelegenheid in dit millieu gehouden, waren als gast ook de Nijmeegse Antilliaanse Universiteits studenten uitgenodigd.

Een plechtige H. Mis in de monumentale kloosterkapel gevolgd door een gezellig samenzijn, waarna een lezing van fr. Streefkerk over de plaats der Eucharistie in het leven. Dit was het program.

Een levendige discussie volgde hierop waaraan ook deelgenomen werd door de heer René Römer.

Gemeenschappelijk diner met de communiteit, enige uren dispuut met studenten en de Moderator p. Brenninkmeyer. Vespers en gezellig samenzijn.

Ziehier het kader waarin dit contact plaats vond.

Voor een Universele vorming van studenten aan een bepaalde faculteit, voor wenselijk contact tussen de toekomstige geestelijke elite der Antillen en de latere eventuele geestelijke verzorgers van het pastorale leven in de Antillen, is dit hiermede begonnen contact, dat hopelijk een intensievere voortzetting vinden mag, een gelukkige gebeurtenis.

Mogen er dergelijke dagen, ook voor de studerenden elders dan in Nijmegen nog dikwijls volgen.

Verschrikkelijke sprong van invlieger uit Super-Sabre

Los Angeles. — De Amerikaanse militaire invlieger George Smith bevond zich met zijn Super-Sabre-straaljager ter hoogte van Los Angeles op 10 km boven de Stille Oceaan, toen hij merkte, zijn toestel niet meer in de hand te hebben. Hij vloog op dat ogenblik met een snelheid, groter dan die van het geluid (bijna 1.200 km per uur). Smith stelde ogenblikkelijk de automatische uitwerpinrichting in werking en hij waakte, per valscherm, een daling op zee, waar hij door vissers werd opgepikt.

Hij bevond zich toen, als eerste vlieger, die bij een dergelijke snelheid uit zijn vliegtuig gesprongen was, in de volgende toestand: zijn schoenen, sokken, helm en masker waren verdwenen, terwijl zijn kleren aan flarden waren gerukt. Zijn polshorloge, ring en handschoenen waren door de luchtweerstand van zijn lichaam gerukt. Toen het valscherm zich opende, bloedde Smith — wiens ogen geheel met bloed doorlopen waren — in alle delen van zijn lichaam. Hij moest een ingewandenoperatie ondergaan, terwijl zijn lever beschadigd was. Dit laatste kwetsuur maakt, dat hij nimmer meer een alcohol houdende drank zal mogen gebruiken.

En tenslotte: indien hij zijn valscherm twee seconden later, op naar schatting tweeduizend meter hoogte, had geopend, zou de tijd voor ontplooiïng ervan te kort zijn geweest en was hij te pletter gevallen.

Graham trekt bekentensi in

Denver. — De 23-jarige Graham, die deze week werd gearresteerd wegens het doen neerstorten van een Amerikaans vliegtuig, heeft zijn bekentenis ingetrokken. In een vraaggesprek met de directeur van een radionieuwsdienst te Chicago zeide Graham verscheidene malen: „Ik heb het niet gedaan!"

Voorts wordt vernomen, dat Graham aan zijn advocaat zeide, dat hij de bekentenis had afgelegd, omdat de politie dreigde zijn vrouw te arresteren.

Reden van aanslag op Perzische premier

Teheran. — De Azerbeidsjaanse boer Moezaffar Zolghadr, die een aanslag pleegde op de Perzische premier, Hoessein Ala, wilde verhinderen, dat te Bagdad, waar de premier ter conferentie ging, een verbond zou worden gesloten, dat Perzische Mohammedanen ertoe zou brengen hun bloed te vergieten voor ongelovigen, aldus zou de man verklaard hebben. Hij zou nooit lid van de Toedeh-partij zijn geweest.

Seoel. — Een jager van de Zuidkoreaanse luchtmacht is te Kjongdjoe op een school gestort. De piloot en ongeveer 16 kinderen kwamen om het leven en tientallen leerlingen hebben letsel opgelopen.

Verdwijning van Surinaamse kinderen was in Den Haag gesprek van de dag

Jeugdige danseresjes zijn inmiddels weer terecht

's-Gravenhage. — Vier Surinaamse meisjes, van negen, tien, elf en twaalf jaar, die in het kantoor van de gevolmachtigde minister van Suriname in Den Haag op vervoer naar huis wachtten, zijn dezer dagen des nachts gevlucht en spoorloos verdwenen.

Het zijn, althans volgens een opgave van de „Nieuwe Haagse Courant", Ligia Carmen Grotfaam, Elwiesje Evelina Jubitana, Marjona Magdalena Jubitana en Almah Roosje Makosi.

Naderhand werd bericht, dat de Surinaamse meisjes terecht zijn. Zij werden aangetroffen bij hun oude verzorger in Den Haag en bevinden zich thans bij de politie. Zij worden na verhoor overgebracht naar het kantoor van de Surinaamse gevolmachtigde minister, waar zij zorgvuldig zullen worden bewaakt. Zij vertrekken Zaterdag per vliegtuig via New York naar Suriname.

De kinderen werden op 12 November op last van de Duitse regering bij Roermond over de grens gezet. Zij waren als een exotisch dansgroepje opgetreden in het reizende circus Williams. Vanwege hun leeftijd ontstonden moeilijkheden. Dr Pas nam de kinderen onder zijn hoede en liet ze in zijn kantoor aan de Alexander Gogelweg logeren. Zij zouden vandaag per vliegtuig naar Suriname worden teruggestuurd.

Des nachts echter ontsnapte het kwartet van deze tengere Surinaamse avonturierstertjes, tot wanhoop van de portier, die terstond de politie waarschuwde. Het opsporingsapparaat kwam dadelijk op volle toeren.

De kinderen kwamen in 1953 onder de hoede van de 47-jarige Suriname M.E.B.R., die overigens ook spoorloos is, voor hun opvoeding naar Nederland. Om in hun onderhoud te voorzien, zouden de kinderen Surinaamse dansvoorstellingen geven. Zij hebben dit wel als amateurs mogen doen, maar niet beroepshalve, want ook op dit terrein is kinderarbeid verboden. Aangezien de zaak financieel mis ging, zijn de kinderen als „artisten" naar Duitsland gegaan. Wie daarbij de tussenpersoon is geweest, staat niet vast. De Duitse overheid greep in en stuurde de meisjes naar Nederland.

Manneke Pis te Brussel heeft weer een costuum aan zijn nu zo langzamerhand zeer uitgebreide garderobe toegevoegd gekregen. Dit keer is het een paradepakje uit de Folies Bergeres. Een aantal showgirls uit dit vermaarde Parijse theater zijn het hem komen brengen. Als tegenprestatie kregen zij ieder een copie van het kleine manneke uit de Rue l'Etuvé.

President C.A. Pamperos naar Curaçao

Willemstad. — Op Dinsdag 22 november a.s. wordt op Curaçao verwacht de President-eigenaar van de C. A. Pamperos Venezolana, señor Alehandro Hernandez. De heer Hernandez zal waarschijnlijk de plannen voor de rumfabriek, die in de vrije zône op het Nieuwe Haven-terrein voor de helft met Venezolaans en de andere helft lokaal kapitaal wordt gebouwd, met zich meebrengen. Een enorm terrein werd reeds in de vrije zône gereserveerd voor deze rumfabriek. De heer Hernandez komt mede in verband met de aankomst van de eerste machinerieën op Curaçao. Men heeft het plan om een enorme loods te bouwen op dit „vrije complex".

Onder hoongelach der jeugd

Godsdienst-waanzinnige roept zichzelf uit tot geestelijk en wereldlijk heerser van Frankrijk

Parijs. — Homer A. Tomlinson, een 63-jarige Amerikaanse Evangelist, die zich „koning over alle volkeren" noemt, heeft zichzelf dezer dagen uitgeroepen tot geestelijk en wereldlijk heerser van Frankrijk. In tegenwoordigheid van vijftig politieagenten en een aantal spottende Franse jongeren plaatste hij zich in de nabijheid van de Arc de Triomphe een goudgeschilderde kroon op het hoofd.

Hij deelde mee, dat hij via Milaan, Belgrado, Saloniki en Istanboel naar Ecclesia zal gaan, een stuk van 800km2, dat zijn kerk in 1923 in het bergachtige, dorre gebied ten Oosten van het Meer van Galilea zou hebben gekocht. Tomlinson zegt aan het hoofd te staan van een secte, genaamd de Kerk van God, die in 1903 door zijn vader werd gesticht en thans zestig millioen leden zou tellen. Zijn kerk was van plan in het genoemde stuk land bronnen aan te boren tot duizend meter diep, waardoor de woestijn zal „bloeien als een roos".

Op het ogenblik vormen verscheidene duizenden nomaden de enige bewoners van Ecclesia, doch Tomlinson hoopt in December 1956 daar verkiezingen te houden, waarna hij misschien zijn vrouw, die nu secretaresse van de secte te New York is, als koningin van Ecclesia zal installeren.

Tomlinson was uit Londen gekomen, waar hij zich, op gelijke wijze als te Parijs, in Hyde Park tot „koning van Engeland en de gehele wereld" had uitgeroepen.

Geen radicale verandering in Amerikaanse verdedigings-programma

New York. — Minister Dulles heeft gisteravond in een radiotoespraak tot het Amerikaanse volk verklaard, dat de koude oorlog voortduurt, doch dat de conferentie van Genève „mogelijk de vooruitzichten op werkelijke overeenstemming in de toekomst heeft verbeterd". Dulles verklaarde, dat de Verenigde Staten geen radicale veranderingen zullen aanbrengen in hun programma's voor de verdediging en onderlinge veiligheid.

Hij zei, dat op de jongste conferentie te Genève gebleken is, dat de Sovjet-Unie bepaalde resultaten wenst op het gebied van de Europese veiligheid, de ontwapening en de kwestie van betere betrekkingen tussen Oost en West, doch dat Rusland nog niet bereid is de prijs te betalen, die voor het verkrijgen van deze resultaten benodigd is. Hij zei, dat de resultaten, die zijn bereikt op de tweede Geneefse conferentie, niet noodzakelijk het einde behoeven te betekenen van de onderhandelingen met de Sovjet-Unie. „Noch de president noch ik zijn van mening, dat de afgelopen conferentie het einde betekent".

Dulles belichtte zijn visie op de oorzaken voor de impasse inzake verschillende problemen op de Geneefse conferentie:

1. de Europese veiligheid en Duitsland: Hoewel Rusland ongetwijfeld een Europees veiligheidssysteem wenst, waar het zelf deel van uitmaakt, is dit land niet bereid toe te geven aan het vervullen van een essentiële voorwaarde, namelijk de hereniging van een vrij Duitsland;

2. de ontwapening: Dulles zei, dat Rusland niet, zoals het Westen, veel belang stelt aan inspectie van en controle op de bewapening.

Hoewel Rusland graag van de enorme voordelen zou willen profiteren, die zouden voortvloeien uit een beperking der bewapening, is het niet bereid zichzelf te onderwerpen aan veiligheidsmaatregelen, die zulk een ontwapening mogelijk zouden maken.

3. De ontwikkeling van de contacten tussen Oost en West: Dulles zeide, dat de Westelijke mogendheden 17 concrete voorstellen inzake deze kwestie indienden, die zouden hebben geleid tot een vrijere uitwisseling van ideeën, gegeven en nieuws. Al deze voorstellen werden door Rusland verworpen. Rusland was bereid contacten aan te gaan, die het zouden voorzien van technische kennis uit andere landen. Het was bereid personen te ontvangen en naar het buitenland te zenden onder voorwaarden, die nauwgezette controle mogelijk maken. Doch Rusland reageerde heftig tegen alles, dat leek op het verwijderen van de barrières, die een vrijere uitwisseling van ideeën in de weg staan.

Enorme belangstelling voor de nieuwe 1956 Chevrolet

Willemstad. — De nieuwe 1956 Chevrolet heeft zich gisteravond in de showroom op Scharloo in een enorme belangstelling mogen verheugen. Honderden zijn komen kijken naar de nieuwe modellen die er bij een eerste oogopslag hetzelfde uitzien als de 1955 modellen, doch die toch een duidelijke verandering hebben ondergaan. De motorkap is van voren meer naar beneden getrokken, de „grille" is kleiner terwijl de spatborden werden veranderd. De achterspatborden kregen een sierlijker vorm evenals het chroom. Wanneer men de nieuwe Chevrolet van achteren beziet, ontdekt men al spoedig dat de achterzijde van de 1956-modellen meer op de Cadillac gaan gelijken.

Yvette Moreno poseerde gisteravond met een der nieuwe 1956 Chevrolets.

De achterlichten werden schuin naar binnen aangebracht. Ook de bumpers zijn gewijzigd. Wij zeiden het reeds, tot tien uur gisteravond was de belangstelling enorm. Zelfs Radio Hoyer kwam met zijn apparatuur en nam de heer Ivan Moreno, een der Directeuren van de fa. E. Moreno Brandao en Sons N.V., de agente van Chevrolet, Buick, Cadillac en Opel, een interview af. Zo voor de vuist weg hield de heer Moreno een vlotte speech.

De Chevrolet 1956 is een aantrekkelijke wagen die eenieder graag zal bezitten.

Nieuw in de klasse van laaggeprijsde auto's is de vierdeurs Hardtop Sedan. Deze wagen, die dezer dagen verwacht wordt, heeft geen deurpost tussen het voor- en achterportier, gelijk wij reeds bij meerdere wagens van het model 1956 aantroffen. De auto geeft de indruk een verbeterd en mooier type van de vroegere Bell Air Sportcar te zijn. Zoals bekend verwekte de Bell Air in 1950 nogal sensatie. Voor de eerste maal introduceert Chevrolet verder de 9-personen stationwagens, waarmede het aantal auto's van Chevrolet op 19 is gebracht in 1956.

Van groot belang voor kopers van de auto's is natuurlijk de motor. De Chevrolet motor is veel verbeterd. Het aantal P.K. van de 6-cylinder motor is opgevoerd tot 140, terwijl die van de Super Turbo-Fire V-8, welke laatste motor alle records brak tijdens een test te Pikes Peal, jl. September, nu opgevoerd is tot 205 P.K.

Wat de kleurencombinaties betreft blijft de Chevrolet dit jaar niet bij andere merken achter.

Tien volle kleuren en 14 kleurencombinaties staan op de 1956 kleurenkaart. De chroomversieringen kregen speciale aandacht, vooral die van de laaggeprijsde series „150". Het interieur kan men in die kleuren krijgen zoals men ze verlangt. Aan andere speciale verlangens kan door de Chevrolet fabrieken eveneens voldaan worden. Voor de eerste maal is op de „150" series chroom „moulding" aangebracht.

De motor is nauwkeurig getest en de fabriek garandeert een zuinig gebruik van gasoline.

Een „high lift camshaft" is aangebracht hetgeen een beter rijden tot gevolg heeft.

Verlichting zoals koplampen en parkeerlampen, is verbeterd. De President van de Chevroletfabrieken verklaart zelf dat het 12-volt systeem, waarin de Chevrolet fabrieken de pioniers waren, zijn doelmatigheid heeft bewezen.

De Chevrolet 1956 ziet er verder keurig uit en trok dan ook veel belangstelling gisteravond. Verder werd ook de Opel Kapitein 1956 tentoongesteld waarvoor evenveel belangstelling bestond als de grotere Amerikaanse broer. De Opel is een bijzonder mooie wagen dit jaar en vele kopers meldden zich gisteravond al direct bij de heren Moreno en hun rechterhand O. Olivier.

Het behoeft geen betoog dat gisteravond reeds goede zaken werden gedaan.

Boeken vragen Uw aandacht

Willemstad. — In het Curomprogramma „Boeken vragen uw aandacht" spreekt morgenavond om acht uur mej. D. Ensingh over „De ark van mensen, dieren en dingen", een bloemlezing voor kinderen van 8 tot 14 jaar, welke samengesteld is door Annie M. G. Schmidt.

Burgerpersoneel bij Hato-Brandweer

Willemstad. — Onlangs werden tien burgers aangenomen voor de brandweer op het Dr. Albert Plesman Luchthaven. Deze mensen zijn nu volledig getraind en reeds in wachtdiensten ingedeeld.

Bij alarm kan de brandweer op Hato met drie brandweerwagens tegelijk uitrukken.

Dit is de eerste groep burgers die speciaal voor de brandweer in dienst genomen zijn.

Jules de Palm wint declamatieprijs

Willemstad. — Op de onlangs door de Universiteit van Gent georganiseerde declamatie-wedstrijd heeft de jury aan onze landgenoot Jules de Palm, candidaat in de Nederlandse letteren, unaniem de derde prijs toegekend. De heer de Palm droeg gedichten voor van Marsman, van Eeden en Gezelle. Er werden in totaal zes prijzen toegekend.

Aanbesteding

Willemstad. — Namens het Bestuurscollege en in opdracht van de Stichting Caraibisch Marien Biologisch Instituut is Donderdagmiddag jl. ten kantore van de Dienst Openbare Werken op Parera het bestek 258, nl. het bouwen van een Marien Biologisch Instituut met bijkomende werken op een terrein te Piscadera, in het openbaar aanbesteed.

Er werd als volgt ingeschreven; Lenderink ... fls. 78.600,—. A. J. Cijntje fls. 81.600,—, van der Kwast Construction Co. N.V. fls. 84.600,—. Comb. Pletterij Nederhorst N.V. fls. 87.200,— en Bouwmij Curaçao N.V. fls. 89.400,—.

S.A.A. COMPETITIE

Suffisantdorp. — De fikse regenbuien van de laatste weken hebben een spaak gestoken in het afwerken van de competitie. Aangekondigde wedstrijden konden geen doorgang hebben en gebeurde het, dat wedstrijden in volle gang moest worden gestaakt om Pluvius. Als het Pluvius behaagt, zal Zondag a.s. de competitie-rad verder kunnen draaien. Het programma vermeldt van de A-klasse: Grenada-A vs. St Christopher en van de B-klasse: City XI vs. Grenada-B. Aanvang van de wedstrijden 09.30 uur.

Sitting Bull

WEST-END presenteert dit week-end het United-Artist-product „SITTING BULL" in Cinemascope en Eastmankleuren.

De bezoekers krijgen het bekende Wild-West genre opgeschoteld, doorspekt met de even bekende ingrediënten: actie, spanning, oorlog tussen Indianen en blanken, massale afslachting en op de achtergrond een liefdes-drama.

Dale Robertson als kolonel Bob Parrish wordt dooa zijn streven naar vrede tussen de Blanken en Indianen in een hoekje gedreven. Zijn makkers kunnen niet begrijpen, hoe hij zo vriendschappelijk gezind is met de Indianen. Hierdoor ondervindt hij spoedig, dat het niet makkelijk is om zijn superieuren ervan te overtuigen voor de goede zaak te werken. Door dit streven wordt hij van kolonel tot kapitein gedegradeerd. Op zijn verzoek brengt hij een bezoek aan de President van de Verenigde Staten, Grant om hem zijn vredesplannen voor te leggen. De president, eens zelf soldaat, kan hem volkomen begrijpen. Parrish, mag met het machtige Sioux-opperhoofd, Sitting Bull (Carrol J. Naish), gaan onderhandelen. Sitting Bull's voornaamste eis is, dat de president op een uitgesterkt terrein, geconfronteerd met de respectievelijke legerscharen, de vrede zal komen sluiten.

Voor de superieuren van Parrish is dit een beetje te ver gezocht. De troepen van kolonel Custer trekken daarom op eigen houtje uit om de Indianen een lesje te geven. In een bloedig gevecht tussen de twee krijgsmachten, wordt het hele garnizoen van Custer in de pan gehakt. Slechts Parrish en zijn „zwarte" Indiaanse vriend Sam, weten de dodendans te ontspringen. Wanneer hij echter bij zijn garnizoen terugkeert, wordt hij als verrader gebrandmerkt en zal voor een vuurpeleton aan zijn einde worden geholpen. Op het moment, dat alles in gereedheid is gebracht, brengt de generaals-dochter, Kathy (Mar Murphy) de redding. Haar metgezel is niemand anders dan Sitting Bull in hoogst eigen persoon. De laatste poging heeft zij als haar plicht gedaan, vanwege de eens tussen haar en Parrish bestaande liefde. Om verschillende redenen heeft zij gemeend de vriendschap te hebben moeten breken. Met de komst van Sitting Bull herstelt zij de oude liefde, terwijl de vrede een voldongen feit wordt.

CURACAOS NIEUWS

VOOR CURACAOS NIEUWS ZIE OOK DE PAGINAS 3 en 5.

Van het groene laken

Asiento wist Holland te kloppen

Beslissing viel reeds Woensdag

Groot Kwartier. — Gisteravond werd in het Biljartcentrum Groot Kwartier de laatste ronde verspeeld van de biljartwedstrijden tussen de verenigingen Holland en Asiento.

Het tournooi eindigde in een kleine overwinning voor Asiento dat 26 punten wist te scoren tegen 24 punten van Holland. Het bleek dat de beslissing Woensdag reeds was gevallen toen Asiento met 6-4 van Holland wist te winnen. Alle overige ontmoetingen eindigden n.l. in een gelijk (5-5) spel.

De wedstrijden hebben een prettige sfeer geschapen en de deelnemers waren het unaniem er over eens, dat een spoedige herhaling wel gewenst is.

Na afloop reikte de voorzitter van Holland, de heer Huyzen, de beker uit aan zijn collega van Asiento, de heer J. A. Bloemendaal. De uitslagen van de partijen van Donderdag luidden als volgt:

Heemskerk — v.d. Linden 1-0, Koesveld — Sprong 1-0, Huyzen — de Vos 0-1; Eikenbroek — Blitterswijk 0-1, Vermeulen — Both 1-0, Oossanen — Ros 1-0; Enthoven — Mater 0-1, Rijnburger — Barnhorn 1-0; Vendrig — Kooren 0-1; de Leeuw — Van Asselt 0-1.

Uitslagen van gisteravond: Groenendaal — v. Tol 0-1, Tims — Kramer 0-1, Verboon — Willems 1-0, Vitters — Faber 1-0, Winkels — v.d. Hoek 1-0, 't Riet — Sontag 1-0, Herwig — Treling 0-1, Smeyers — Keereweer 0-1, Muller — Hoogerwerf 1-0 en Hermans — Tolsma 0-1.

OM DE KERSTBOUTEN

Willemstad. — Gezien de grote belangstelling wordt ook as. zondag 20 november gedurende de dag Kerstboutwedstrijden gehouden in de Club „J.P.F.". Zaterdag beginnen de spelen om 20 uur, zondag om 10.30 uur.

Seriespel

Kegelstoten: mevr. W. van der Loos 388 pt, mevr. B. Hartogh 60 pt; de heren L. Cabenda 955 pt en A. Mook 40 pt.

Kurkstoten: mevr. A. de la Mar 920 pt, de heer V. L. Kriplaney 695 pt.

Vlotbrug: mej. S. Bolwerk 70 pt; de heer W. N. Rivers 61 pt.

Grote Brug: mej. A. Aksel 300 pt; de heer F. A. Bontravers 170 pt.

Klene Brug: mej. A. Aksel; de heer S de Lima 50 pt.

Cirkelstoten: de heer L. A. G. O. Lashley 70 pt.

Speerwerpen: mej. A. Aksel 70 pt; de heer A. R. Ezechiels 134 pt.

Sjoelbak: mevr. A. Valkenburg 25 pt; de heer W. Hartogh 27 pt.

Geweerschieten: mevr. I. Ong A. Swie 11 pt; de heer L. Ong A. Swie 16 pt.

LAWNTENNIS

Suffisantdorp. — Binnenkort zullen de tennisspelers van Suffisant en de Barge's Bad Sport Club, in double en single wedstrijden uitkomen om de eer van de „Poldervaart wissel beker". Jaarlijks wordt de strijd aangebonden om de fraaie beker. Bij de eerste competitie begin 1955, was het Barge's Bad, die de beker in haar bezit kreeg door van de 14 wedstrijden er 9 te winnen. De Suffisanters zijn vast besloten om de beker bij de komende competitie in de wacht te slepen.

Suffisantdorp. — Op Woensdag 23 November a.s. zullen in de feestzaal „Barak-17" voor de Suffisantjeugd, enkele interessante jeugdfilmpjes worden vertoond. Aanvang: 19.00 uur. Toegang vrij.

WEST END, ROXY en CINELANDIA; zie de advertenties elders in dit blad.

CARIBE
„Courting trouble; 18.30 uur; Appointment in Honduras; 20.00 uur.
Zond. 18.00 uur „Tarzan's hidden jungle" 20.00 uur; „Susan slept here.

REX
„Tenessee champ" 20.00 uur;
Zond. 18.00 uur; „Men of the fighting lady"; 20.00 uur „Sea of lost ships,,;

ROYAL
„Wings of the hawk"; 20.00 uur
Zond. 18.00 uur „Killer Leopard"; 20.00 uur Cuidado con el amor";

SUFFISANTTHEATER
„Pride of blue grass"; 20.00 uur;
Zond. 20.00 uur; Cry vengance.

APOTHEKEN

De nachtdienst word waargenomen in Punda door Botica Excelsior; Herenstraat 4; tel: 12004; in Otrobanda door Botica Brion, Brionplein 20 tel: 23222.

WAAR HALEN WE BENZINE

Morgen zijn de volgende stations geopend.
P. Jansen, Sta. Rosa.
P. Frederik Salinja
D. Cardozo Hendrikplein
de Haseth St. Maria
Curaçao Motors Ltd. St. Helena
Sheidelaar. Mundo Nobo.

WEEKEND DIENST
Gouvernements-geneeskundigen
Stadsdistrict:
Dr. J. E. Loe Sack Sioe, Plantersrust 7 tel. 23243.—
2e District:
Dr. C. Deutekom, Grebbelinieweg tel. 11709.—

Verloven voor begrafenissen

Dit week-end is de heer E. Spencer belast met de afgifte van verloven voor begraffenissen. Adres: J. H. Fergusonsstraat 9, tel: 24157.

Sint Nicolaas verjaart op de Soos

Emmastad. — Van Sint Nicolaas is bericht ontvangen, dat hij zaterdagmiddag 3 december as., een bezoek aan de Sociëteit zal brengen om daar temidden van de kindertjes zijn verjaardag te vieren.

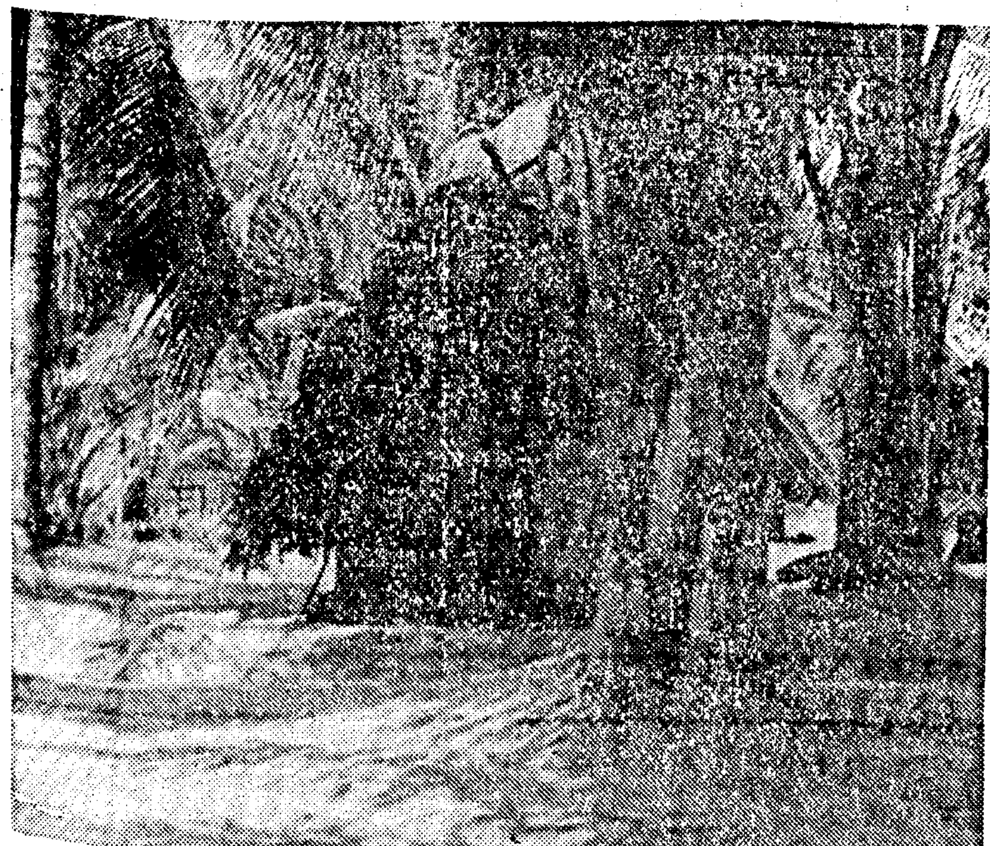
Cepim mutaties

Emmastad. — **Aangekomen van Nederland:** J. A. Evertsen, J. Seykens, P. Schipper, L. H. v.d. Sleen en G. H. van Leeuwen.

Vertrokken naar Nederland: J. van Melle, A. C. Wies en P. W. van Loenen.

Mijn vrienden de DJOEKA'S.

Gezelligste dorpen ter wereld!

Djocka-hut in de schaduw van hoge palmbomen.

Alles tezamen wordt het bosland van Suriname bewoond door 23.000 Bosnegers en een 6000 Indianen. Wegen door het oerwoud bestaan er niet. Men kan niet van de ene rivier naar de andere rijden of lopen. Grote stukken bos staan maandenlang onder water. De rivieren zijn de wegen van het bos. En langs de rivieren liggen de dorpen, maar je ziet ze niet. Varend langs de eindeloze oerwoudmuur zie je zo hier en daar een paar koriaaltjes gemeerd liggen. Of enkele vrouwen zijn bezig de vaat te doen. Of je bemerkt een ássang nao, een geestespoort, waar onderdoor een weg loopt, die naar het dorp leidt.

De meeste dorpen liggen een paar minuten van de rivier af, op een hoogte. In de regentijd wast het water enorm. Waar wij logeerden bedroeg het niveauverschil ruim acht meter!

Aan de Suriname-rivier wonen de Saramaccaners, een der vier Djockastammen. Hun hoofdman heet Aborikoni, afkomstig van Santigrón, maar wonend enkele honderden kilometers de rivier op. Hij wordt bezoldigd door het Gouvernement en is verantwoordelijk voor de vrede en goede gang van zaken in zijn dorpen. Zijn titel „granman" doet hij eer aan, want werkelijk hij is een groot man, rustig en schrander.

Er zo maar eens even op af stappen en een praatje met hem maken, gaat niet. De ongeschreven bosland-wetten staan niet toe rechtstreeks met een granman te spreken. Ook krijg je niet rechtstreeks antwoord. Al zou je het sarramaccaans meester zijn, dan nog behoor je met een granman te spreken via een derde. Deze derde antwoordt je met niets anders dan met „ía, ía, ía". Wat niet betekent, dat hij het met je eens is, maar dat hij je goed verstaan heeft. De tussenpersoon vertelt dan aan de granman wat je gezegd hebt, en ontvangt het antwoord. Alles in de derde persoon: „De granman zegt.... deze meneer zegt...."

Prachtig dat er van deze etiketten bestaan! Het bewijst, dat deze mensen zich iets voelen. Wij zouden zo'n onderhoud erg tijdrovend vinden. Maar ja, wij zijn zo beschaafd om heel de dag door op een horloge te kijken om te weten of we niet te vroeg of te laat zijn, en of we ons moeten haasten of niet. De Djoeka maalt niet om tijd. Na iedere dag volgt weer een andere.

★

Een Djoekadorp is een opengehakt stuk oerwoud. Opengehakt, nu ja, zo hier en daar is wat opengehakt om wat hutten te bouwen. Ook zijn er pleinen om feesten te vieren. Enig plan bestaat er niet. Naar gelang het nodig is kapt men weer wat weg. Volkomen zonder regelmaat. Er staan midden in een dorp soms zoveel bomen en struiken, dat men er onderdoor kruipend nog een ander gedeelte van de nederzetting ontdekt. Een heerlijke, gezellige wanorde. Uitzicht heb je nooit, want aan de rand van het dorp rijst de hoge muur van het duistere oerwoud op.

De weg naar een dorp is een onbeduidend modderig paadje. Soms moet je tot over de enkels door het water baggeren. Maar wat geeft dat. Met blote voeten loop je even gemakkelijk door water als over een droog pad. Alleen voor ons, die zo beschaafd zijn schoenen aan te hebben, vormt een modderpoel een hindernis.

Ieder dorp heeft een kroetochut, waar raadsvergaderingen worden gehouden, die uren en uren kunnen duren. Ook een lijkenhuis, een ietwat grotere hut zonder wanden, ontbreekt niet. Naast gewone woonhutten zie je ook bakhutten, waar de cassavebroden worden gebakken. Midden in het dorp staat vaak een gran gadoe osso, een hoofdaltaar. Verspreid kleinere altaartjes; ook soms achter een hut, een privé-altaar. Aan de rand van het dorp ontbreekt nooit een wat minder goed onderhouden hut, waar vrouwen en volwassen meisjes zich enkele dagen van de maand moeten terugtrekken: datra osso.

Hoe klein zo'n gemeenschap ook is — er zijn er van zestig, en zeventig inwoners — de verschillende delen hebben hun naam. Zo kent Lombè acht wijken. Banabáka, Kwartier, Soehósa, Poáchi, Sólang, een verbastering van **St Laurens, Djabakondre, dit betekent** Ravendorp; raaf was de naam van een man, die daar gewoond heeft, Totokondre en — ziehier de invloed van de kultuur — Saramaccastraat!

★

Hoe bonter hoe liever het hun is. En op die bronzen lijven staat het nog smaakvol ook. Zonder het zich bewust te zijn hebben de Djoeka's er slag van zich te kleden. Het is een stuk Bosneger-kultuur.

Kleine kindertjes zijn niet gekleed. Maar goed ook. Dat zou toch neerkomen op vies en onhygiënisch lapjes dragen. Velen van hen dragen echter wel een touwtje om: piki tatai. Iets groter geworden dragen de jongens een camisa, een langwerpig doekje, laat ik zeggen 40 x 5 cm. Van voren wordt het met het touwtje opgehouden, dat tussen de benen door en achter eveneens door het touwtje vastgehouden. Zeer netjes dus. Mannen dragen een zelfde doekje, maar dan veel breder. Vooral als ze niet aan het werk zijn, dragen ze een camisa, die soms tot over de knieën af hangt en dan fel gekleurd. Gaan de meisjes wat meer dragen dan een touwtje, en dat tijdstip varieert sterk, dan hangen ze aan het touwtje van voren een klein rechthoekig lapje: de kojò. En zo blijven ze gekleed totdat de familie haar huwbaar acht. Dan krijgen ze de ondedoek om, een effen rechthoekige lap, die om de heup geslagen wordt: de koösoe. Soms dragen ze er twee over elkaar.

Zowel mannen, vrouwen als kinderen tot heel kleintjes toe, slaan een losse doek om als ze door het dorp lopen, aan twee punten vastgeknoopt. Deze doek wordt op de schouders van voren, of zelfs op het hoofd gedragen, net zoals het uitkomt. Ze spelen er zeer elegant mee.

De kleding is in de regel opvallend schoon en wordt vaak gewassen. Het touwtje is soms een gekleurd koordje, soms, vooral bij kleutertjes, die niets anders aan hebben, een koralensnoer. Je ziet er ook wel met een ijzeren plaatje op de rug, een bèsènsie, en o zo vaak is er aan het touwtje een sèmbèboeka, een geluksschelpje bevestigd.

Pater Brenneker

Waar blijft de Onderwijsraad?

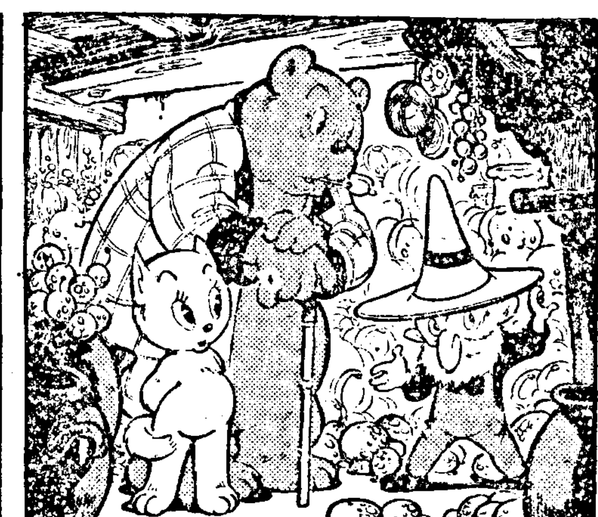
Willemstad. — Gaarne zouden verschillende leden vernemen wanneer de nieuwe ontwerpen, m.b.t. het Nijverheidsonderwijs en het Middelbaar Onderwijs, kunnen worden tegemoet gezien en welke verschillen — althans in grote trekken — deze ontwerpen vertonen t.o.v. de bestaande wetgeving.

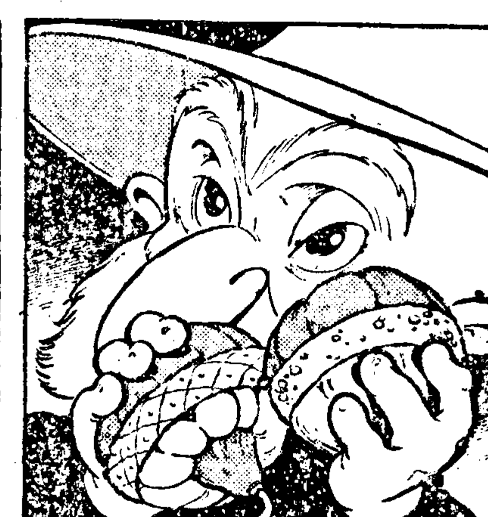
Eveneens zou gaarne vernomen worden wanneer de instelling van de sinds maanden door de Minister toegezegde Onderwijsraad kan worden tegemoet gezien (Begr. '56).

Ollie Bommel en de Knollengaard

2382. — „U hebt honger, zegt U?" vroeg het oude ventje. „Ach, het doet me genoegen, dat U dan hier naar toe komt. De meeste lieden voeden zich met aller hande vetten of zetmeelt Grof spul dat alleen maar onnütte cellen afzet. U kunt hier betere spijzen krijgen. Komt U maar mee!"

Zo sprekende voerde hij heer Bommel en Tom Poes naar een paadje, dat in de richting van een klein huisje leidde.

„Een gastvrij iemand, jonge vriend", sprak heer Ollie prijzend. „Zo komen we dan toch nog aan een maaltijd". ...

„Hm, ik weet het nog niet," zei Tom Poes. „Ik wil eerst wel eens zien, wat hij ons gaat voorzetten. Wat bedoelde hij met vetten en zetmeel?"

„Hm", mompelde heer Bommel. „Vet is vet, dat weet iedereen. En dat mag een heer van mijn stand volssterkt niet hebben. De dokter heeft het me sterk afgeraden, zodat deze eh „gaardenier" groot gelijk heeft als hij het grof spul noemt. En zetmeel is eh...... nu ja, een soort meel als je begrijpt wat ik bedoel".

„Kom binnen, kom binnen", riep de oude, zijn huisje betredend. Het was heel klein en laag, zodat heer Bommel zich moest bukken om te kunnen staan. Bovendien was de ruimte voor het grootste deel gevuld met rare vruchten, knollen, bollen, wortelstokken, weckflessen en keulse potten, zodat er weinig bewegingsvrijheid overbleef.

Maar er hing een aangename geur, zoals men wel eens in een appelkelder ruikt en die wekte de eetlust nog meer op.

Het ventje was in een hoek gedoken en haalde daar na enig gezoek een paar vreemde ronde groeisels uit.

„Een smakelijk gewas", legde hij uit. „Deze geef ik gratis aan mijn klanten. Alleen maar aan goede klanten, hoor!"

„Dat is aardig!" zei Tom Poes.

„Heel aardig", gaf de tuinman toe. „Ze zijn alleen maar voor vruchtgebruik, ziet U? Daar kan ik toch geen zaken mee doen. Eet ze maar op."

Eerste Gasthuis van Curacao stond op berg van Otrabanda

Op 3 December 1855 werd plan van E. H. KIECKENS verwezenlijkt

Willemstad. — Kapelaan Kieckens verloor na zijn tegenslag met een ziekenfonds, de moed niet, doch schakelde (dit was in 1855) onmiddellijk over op een nieuw en beter plan: een hospitaal. Mgr Niewindt was hier aanstonds voor te vinden. Er werd een petitie opgemaakt de Gouverneur verzoekende, een algemene collecte te mogen houden. Hierop werd welwillend beschikt en de bijeengebrachte som leverde boven verwachting drie duizend gulden op, voldoende om mee te beginnen.

Mgr. Niewindt schreef nu een brief aan Mgr. van Hooydonk, Bisschop van Breda, gedateerd 25 April 1855, waarin hij hem smeekte om Zusters voor zijn **hospitaal. Een gedeelte van die brief** moeten wij hier beslist aanhalen: „Tot nog toe was hier niet het minste om arme en behoeftige zieken te hulp te komen; akelig waren de schouwtonelen, die we in dit opzicht ondervonden hebben; dikwerf, ja zeer dikwerf hebben wij hier mensen zien sterven, niet slechts uit gebrek aan geneeskundige hulp en geneesmiddelen, maar uit gebrek aan verzorging, aan behoorlijke huisvesting. Somwijlen lagen zij op vochtige aarde of ruwe stenen uitgestrekt, zonder zelfs iets te hebben, om er hun hoofd op neer te leggen en zonder iets om hen naakte ledematen te dekken, veel minder hadden zij iets om zich te versterken. Onze middelen schoten verre te kort, om in die treurige behoeften te voorzien en de neiging van ons hart op te volgen; de bizondere liefdadigheid van sommige personen was evenzeer ontoereikend."

Intussen had de Societeit een huis met erf aangekocht op de berg van Otrobanda. Enkele kleine afdakjes, tot kamers dienende, werden bij het huis aangebouwd. Zo primitief als het geval was werd het als hospitaal ingericht. Het eerste R. K. Gasthuis op Curaçao was gesticht, het plan van de Eerw. Heer Kieckens verwezenlijkt. Reglement en Statuten werden in 1855 door Gouvernement en Bisschop goedgekeurd en de 22ste October van het zelfde jaar kwamen de eerste drie Zusters uit het Moederhuis van Breda hier aan, hartelijk verwelkomd door de geestelijkheid, en door de bevolking luide toegejuicht.

De 3de December 1855, 's middags om vijf uur, werd het Gasthuis plechtig ingezegend, voor het publiek open verklaard, terwijl nog die zelfde dag de eerste patiënt werd opgenomen.

Een nieuwe uitbreiding voor de werkkring van de Zusters wachtte haar, toen de Directie van het Gasthuis van Gouvernementswege werd aangezocht, zich met het huiselijk beheer van de bestaande leprozen- en krankzinnigengesticht aan het Rif te belasten. Het bestuur droeg nu de verzorging van deze ongelukkigen op aan de Zusters van Liefdadigheid en besloot grond aan te kopen, om een nieuw Gasthuis te bouwen aan het Rifwater. Hierdoor werd een dubbel doel bereikt. Vooreerst kreeg men de beschikking over een ruimer gebouw, daar het gasthuis op de berg te klein was en aan de vele aanvragen van zieken om opname niet kon voldaan worden. Bovendien kwamen nu de beiden gestichten, door de zelfde Zusters bestuurd, dicht bijeen te liggen, wat voor assistentie, personeelsverwisseling en derg. van groot voordeel zou zijn. Het terrein dat gekocht werd, heette vroeger in de volksmond „Cashaca"; toen de Missie het kocht, heette het „Santa Cruz."

Naar het Rif

Terwijl Mgr. Niewindt met Nederland correspondeerde om nieuwe Zusters, werd er aan het Rif op het nieuw gekochte stuk grond al druk gewerkt aan de bouw van een hospitaal. De 30ste Juli 1857 werd op plechtige wijze de eerste steen gelegd en negen maanden later, de 17de Maart 1858 betrokken de Zusters haar nieuwe woning, na gedurende twee jaar en twee maanden op de berg van Otrobanda haar liefdevolle arbeid verricht te hebben. De oorkonden leveren ons de volgende statistiek van de werkzaamheden gedurende het eerste jaar: van 3 December 1855 tot 31 December 1856 werden er op de berg verpleegd 99 zieken met 5500 verpleegdagen, 56 hiervan zijn hersteld. 35 overleden, terwijl 8 patiënten onder behandeling bleven. Van April 1855 tot ult. Dec. 1856 bedroegen de uitgaven ƒ 10.561.— waarop men slechts 170.— te kort kwam.

In 1857 waren vijf Zusters in het Gasthuis, en in het leprozen-krankzinnigengesticht drie Zusters werkzaam. In 1870 werd deze inrichting gescheiden en werden de krankzinnigen naar een afzonderlijk huis op Monte Cristo overgebracht.

Tijdens de pokkenepidemie van 1862 werden de Zusters van Gouvernementswege met de verzorging van de zieken belast.

Nadat Z.H. Paus Pius IX de Missie van de Nederlandse Antillen had toevertrouwd aan de Nederlandse Paters Dominikanen, kwamen de eerste missionarissen van deze Orde, onder leiding van Mgr. van Ewijk de 11de Juli 1870 op Curaçao aan. Voortaan zouden ook zij het hunne bijdragen om het gasthuis en zijn bewoners zowel in geestelijke als in stoffelijke bloei te doen toenemen. Onze Bisschoppen hebben altijd hun warme sympathie en vaderlijke bezorgdheid getoond voor de goede Zusters.

Een flinke stoot vooruit gaf vooral Mgr. Joosten (1887—1896), die de statuten herzag en wijzigde, om de sinds 1855 onveranderde bepalingen in overeenstemming te brengen aan de eisen van de tijd. Hij bezocht bijna dagelijks het hospitaal, waar hij vaak zelf retraite gaf voor de Zusters. Mgr. van Baars, die tijdens zijn pastoraat van Sint Anna (de pro-kathedrale kerk) reeds de belangen van het gasthuis had voorgestaan in zijn hoedanigheid van bestuurslid, hield als Bisschop zijn weldoende hand boven de hospitaalbewoners. Aan hem danken de Zusters vooral de vele kerkelijke gunsten, waardoor haar godsdienstig leven verrijkt en hoger opgevoerd werd.

Mgr. van Baars gaf de 19de December 1897 aan het hospitaal de naam SINT ELISABETHS GASTHUIS, welke naam later zelfs ver buiten Curaçao een gunstige en roemrijke klank kreeg.

Deze zelfde traditie van sympathie met de Zusters en belangstelling in haar arbeid, waarvan de vroegere Bisschoppen hebben blijk gegeven, werd voortgezet door Mgr. Vuylsteke, onder wiens bestuur het hospitaal enorm werd uitgebreid en gemoderniseerd.

Na de dood van Mgr. Kieckens werd Mgr. Blommerde benoemd tot Rector van het hospitaal. Deze priester was lid van de Derde Orde van St. Dominicus en werd begraven in het habijt.

Na diens dood in 1903 benoemde Mgr. van Baars tot Rector de Z.E. Pater Jacobus van Baars, die zestien jaar lang de geestelijke bediening van de Zusters en de zieken met ijver heeft waargenomen.

In Maart 1919, toen Pater van Baars om gezondheidsredenen naar Nederland vertrok werd de Z. E. Pater Euwens met het Rectoraat belast. Hij kweet zich op voorbeeldige wijze van zijn taak tot April 1930, toen hij werd opgevolgd door de Z.E. Pater Martinus Luyckx, die het Rectoraat waarnam tot October 1936. Na hem werd de Z. E. Pater Maurus H. Hulsman tot Rector benoemd, onder wiens leiding het hospitaal zo groot werd, dat het werk te veel werd voor een Rector alleen. De laatste jaren is er daarom tevens een conrector in het hospitaal werkzaam, die een gedeelte van de taak van de Rector kan overnemen.

— Het hoofdkwartier van de Westduitse douane te Neurenberg heeft militairen uit Westelijke landen verantwoordelijk gesteld voor het grootste deel van de smokkelarij, die West-Duitsland tussen 1950 en 1954 naar schatting 2.800.000.000 Mark heeft gekost. Amerikaanse soldaten zouden het meest hebben gesmokkeld.

Mens of W[illegible]

door

A. Rutgers van der Loeff-Basenau

50)

De stemmen in de wagon zwegen. Alleen een jongen zei met een hese stem: „En ik heb altijd zó naar een fluit verlangd... "

Heel die schemerige, drukkende zomernacht bleven ze hier staan, heel die nacht keken telkens weer anderen naar het gloeiende puntje van de sigaar, heel die nacht bloedden de harten zonder dat er veel werd gezegd.

In de vroege ochtend had de somberheid in de wagon haar dieptepunt bereikt.

„In Gods naam, vertel ons wat," smeekte een vrouw, die reisde met vier grotere kinderen, waarvan er twee tijdens het transport ziek waren geworden. „Vertel ons wat!" Zij keek Erlof's moeder aan over haar jongen heen, die met zijn hoofd in haar schoot lag. „Hij speelde zo goed hoorn, hij blies al mee in de dorpsharmonie toen hij nog geen tien was." Haar hand ging door zijn haren, die plakten van het zweet.

„Dan zal hij later wel weer hoorn blazen," zei Lene Stojke. „Maar hij zal hard moeten werken om een instrument bij elkaar te sparen."

„Werken en sparen! Bestaat er nog zo iets in de wereld?" vroeg een spottende vrouwenstem.

„Er zal niet veel ánders bestaan," zei een stem van de andere kant.

„Het is net alsof ze allemaal valse woorden aanslaan, moeder," fluisterde Erlof.

Zij drukte zijn hand, probeerde voor de zoveelste maal wat te gaan verzitten en antwoordde de vrouw die haar gevraagd had iets te vertellen:

„Ik vertelde jullie over mijn vader. Ik zal je van zijn begrafenis vertellen, want die was de merkwaardigste begrafenis die ik ooit heb meegemaakt. Het was ook voor het laatst dat ik zoveel mensensoorten in vrede bij elkaar heb gezien —."

Zij vertelde tot zij het gevoel had dat haar keel zou barsten. Maar het had geholpen. De stemming leek gelatener en verdraagzamer te zijn geworden.

De volgende ochtend voor het vertrek werden behalve het broodrantsoen door de kier van de wagon twee haringen gestoken. Twee zure haringen voor zes en vijftig mensen. Het gaf niet veel opschudding, de twee zieke mannen kregen en verslonden ze, in één tel, met kop en staart. Toen behoorde ook dat weer tot het verleden.

Dit zou de negende dag worden. En het zou de verschrikkelijkste dag worden. Een dag als een boze droom. De trein steeg langzaam, heel langzaam en aarzelend door een stuk oplopend gebied, half heide, half bos, dat nog geheel in oorlogstoestand scheen te zijn. Het was een half verkoold en troosteloos landschap, met stompen van bomen waar bossen hadden gestaan en rokende resten van niemand wist wat. Aan stukken geschoten oorlogstuig lag te roesten, uitgebrande pantserauto's en gekantelde tanks lagen er alsof het hier gisteren nog brandend oorlogstoneel was. Er lagen resten van wat eens mannen en paarden waren geweest, maar er was ook nog leven — dat was het vreeselijkste. Uit bomen werd geschoten op de trein, in loopgraven vlak langs de spoorbaan lagen Russen. De vluchtelingen in de langzaam rijdende trein hoorden flarden van Russische gesprekken. Er waren nog mitrailleurnesten, waaruit het zo nu en dan kraakte alsof het nog oorlog was, er waren mannen in onherkenbare uniformen die voortkropen met het geweer in de aanslag. Het leek alles waanzin, een jaar na de wapenstilstand; het was een zo beklemmende en krankzinnige naargeestigheid, en tegelijk zo dreigend, zo onbegrijpelijk dreigend, dat in de stilte in de wagon ieder meende zijn eigen hart te horen bonzen boven het rollen van de wielen uit.

De trein reed onregelmatig. Soms stond hij stil, een enkele keer reden ze hele stukken achteruit. Het was geen rijden meer, het was glijden, ze gleden harder achteruit dan ze geklommen waren.

Het werd erger naarmate de uren verstreken. Afschuwelijke uren van een eindeloze dag, want tenslotte leek de veel te lange rij zware veewagens niet meer te trekken door de te zwakke locomotief. Ze gleden steeds langere einden achteruit. Het leek alsof ze zouden stranden in dit zwart geblakerde land met verkoolde bomen en struiken, met rokende, roestende of rottende oorlogsresten en elkaar nog bestokende vijanden.

„Dit is geen oorlog meer, dit is guerilla," zei de typhuspatiënt in de hoek. „Niet álle Duitsers hebben het opgegeven."

Er klonk iets van bewondering in zijn stem. Erlof's moeder keek scherp zijn kant uit, maar ze zei niets.

Langzamer en langzamer kwamen ze vooruit, met steeds meer aarzeling, steeds langere tussenpozen van stilstaan of achteruitschokken, steeds hopelozer weigeren van de remmen en armzaliger stoten van een optrekkende locomotief die een te zware sleep heeft. Tenslotte stonden ze stil.

Russische stemmen schreeuwden uit mangaten langs de spoorbaan. Een paar kinderen schrokken zo, dat ze redeloos begonnen te gillen. Ze waren aangestoken door de voortdurende toenemende angststemming in de wagon. Vrouwen trachtten de kinderen te sussen, maar anderen begonnen zelf hysterisch te huilen. Als behekst keken angstige ogen in vertrokken gezichten naar het sinistere, geblakerde landschap, dat hen aangrijnsde door de kier van de wagon als een dreigend schrikbeeld met vuile adem.

„We halen het niet, we komen er nooit," zei iemand.

De trein begon weer achteruit te glijden, eerst langzaam, toen harder en harder. Er werd ergens geschoten. Waarop en door wie?? Een stemming van paniek dreigde los te breken. Een vrouw begon hoog te hikken, een ander schreeuwde onverstaanbare dingen. Steeds meer kinderen begonnen te huilen. Anderen hielden de oren dicht.

Erlof voelde hoe zijn moeder haar arm stijf om zijn schouder sloeg, hij drukte zich tegen haar aan. Ze keek op hem neer en zei: „We gaan zingen, Erlof. En daarna bidden we. Jij moet me helpen, want dit gaat zo niet. We zingen „Een vaste burcht is onze God." Dat kent iedereen."

Zij begon. Hij viel dadelijk in. Zijn heldere jongensstem werkte meer uit dan haar vaag geluid. Dank zij een moment van verbaasde stilte overstemden ze samen het gekerm en gesnik.

(Wordt vervolgd)

— Dr. Heidl, een van de beschuldigden in het deze dagen te Bochum begonnen proces wegens moorden op bewoners van het nazi-concentratiekamp Stutthof te Danzig bedreven, heeft in zijn gevangeniscel te Herne zelfmoord gepleegd.

Eisenhower over de vice-president:

„NIXON IS HET MEEST WAARDEVOLLE LID VAN MIJN TEAM"

Vurig strijder voor de eenheid van de republikeinse partij

Oud-president Harry S. Truman heeft in zijn memoires het vice-presidentschap van de Verenigde Staten betiteld als „de op een na hoogste eer die niemand door het Amerikaanse volk bewezen kan worden" Maar de eerste vice-president van de V.S., John Adams, dacht er anders over. Adams noemde zijn ambt „het meest onbeduidende dat het menselijk vernuft ooit uitgevonden heeft". En het is dan ook een feit dat tot 1953 de vice-president van Amerika nooit een bijzonder grote rol gespeeld heeft. In het buitenland placht men vroeger de naam van deze functionaris nauwelijks te kennen. Wie had bijvoorbeeld buiten de V.S. vóór de dood van Roosevelt, ooit van Truman gehoord, en wie kende hier de naam Barkley, de vice-president gedurende Trumans bewind? Na de verkiezing van Eisenhower is die situatie echter geheel anders geworden, want Eisenhower heeft de jeugdige Richard Nixon in staat gesteld om als vice-president een vooraanstaande plaats in te nemen. Herhaaldelijk heeft hij Nixon bijeenkomsten van het kabinet en de machtige Nationale Veiligheidsraad laten voorzitten, indien hij zelf verhinderd was.

Eisenhower heeft Nixon „een groot leider" en „het meest waardevolle lid van mijn team" genoemd. Zou Eisenhower zich weer candidaat stellen voor de Republikeinse partij dan zou hij Nixon ongetwijfeld opnieuw als „running mate", dat wil zeggen als candidaat voor het vice-presidentschap, kiezen. Beiden zouden dan zeker terugkeren. Stelt Eisenhower zich echter niet zelf beschikbaar voor de presidentsverkiezingen van 1956, dan zou Nixon een der voornaamste gegadigden zijn voor de Republikeinse candidatuur. Nixon zou dan waarschijnlijk de wedloop naar het Witte Huis niet halen, maar wat zou hem beletten om de strijd in 1960, 1964, 1968 etc. opnieuw te wagen. De kans is niet gering dat hij nog eens ooit de hoogste post in het land zal bekleden, want hij is momenteel nog pas 42 jaar oud en hij heeft zich reeds een bijzonder talentvol en ambitieus politicus getoond.

De vice-president van de Verenigde Staten, Richard Nixon, en diens echtgenote.

Zijn redevoeringen doen denken aan advertentie-teksten

Richard Nixon, die in 1913 in een klein plaatsje dicht bij Los Angeles geboren werd, heeft ongelofelijk snel carrière gemaakt. Op het einde van de tweede wereldoorlog was hij nog een volkomen onbekende figuur, maar in 1946 kreeg hij de kans om aan de verkiezingen voor het Huis van Afgevaardigden mee te doen. Volkomen tegen de verwachtingen in wist hij zijn Democratische rivaal te verslaan, en Nixon ging naar Washington. In het Huis van Afgevaardigden trok hij aanvankelijk weinig aandacht, maar nadat hij in 1948 — met tegenzin — zitting genomen had in de Commissie voor On-Amerikaanse Activiteiten van het Huis, werd hij spoedig een beroemd man. Door toedoen van Nixon is immers indertijd de functionaris van het State Departement Alger Hiss als een communistisch agent ontmaskerd. Als het aan de rest van de commissie gelegen had zou aan de bezwarende getuigenissen van Whittaker Chambers geen aandacht geschonken zijn. Door Nixons volharding werd tenslotte de zaak geheel uit de doeken gedaan.

In 1950 stelde Nixon zich candidaat voor de Senaatsverkiezingen, en opnieuw won hij het van zijn Democratische tegenstander. Het was gedurende de campagne die aan deze verkiezingen voorafging, dat Nixon zich vooral ontpopte als een zeer vurig Republikein en een uitgesproken vijand van de regering-Truman. Hij beschuldigde het Democratische bewind van corruptie en ondoelmatigheid en in het algemeen was hij niet bepaald kieskeurig in zijn aanvallen op de tegenpartij. Maar toen in de zomer van 1952 op de Republikeinse Conventie te Chicago Eisenhower een partner moest hebben, achtte hij Nixon de meest geschikte figuur. Enkele maanden later werden Eisenhower en Nixon respectievelijk tot president en vice-president gekozen. Eisenhower heeft sinds zijn inauguratie in januari 1953 Nixon volslagen in vertrouwen genomen en wel in zo grote mate als nooit te voren een president zijn vice-president in vertrouwen nam. Bij alle belangrijke beraadslagingen werd Nixon betrokken, en op bevel van Eisenhower moest aan Nixon ieder geheim staatsdocument ter inzage gegeven worden. Kortom: de president trachtte zijn eerste medewerker op te leiden tot een volwaardig plaatsvervanger. Toen Truman in 1944 plotseling Roosevelt opvolgde, moest hij op korte termijn van verscheidene belangrijke geheime plannen op de hoogte gebracht worden. Maar zou Nixon eensklaps de plaats van Eisenhower moeten innemen, dan zou hij reeds tot in de kleinste details geïnstrueerd zijn. Nixon heeft zich steeds een heel loyaal volgeling van Eisenhower getoond, maar hij is veel meer een typische partij-man dan Eisenhower zelf. Het belang van de partij komt bij hem op de eerste plaats. Het bewaren van de eenheid onder de Republikeinen is zijn allergrootste zorg. Toen dan ook indertijd het optreden van McCarthy een scheuring in de partij teweeg dreigde te brengen, stelde Nixon alles in het werk om een verzoening te veroorzaken. Hij spande zich tot het uiterste in om een conflict tussen de president en de fanatieke senator uit Wisconsin te voorkomen, en in de beruchte controverse tussen McCarthy en de minister voor het Leger, Stevens, trok hij aanvankelijk partij voor eerstgenoemde. Ook wist hij te bewerken dat de berisping door de Senaat, die McCarthy tenslotte ten deel viel, niet al te hard aankwam.

Nixon heeft zich in de buitenlandse politiek min of meer een „internationalist" getoond, hetgeen overigens niet meer zo opmerkelijk is, sinds het „isolationisme" de laatste jaren zelfs bij de Republikeinen vrijwel geen aanhangers meer heeft. Op het gebied van de binnenlandse politiek koestert hij echter veelal hoogst conservatieve, om niet te zeggen reactionaire, denkbeelden. Een typische karaktertrek van Nixon is echter zijn buigzaamheid en zijn capaciteit om zich aan te passen.

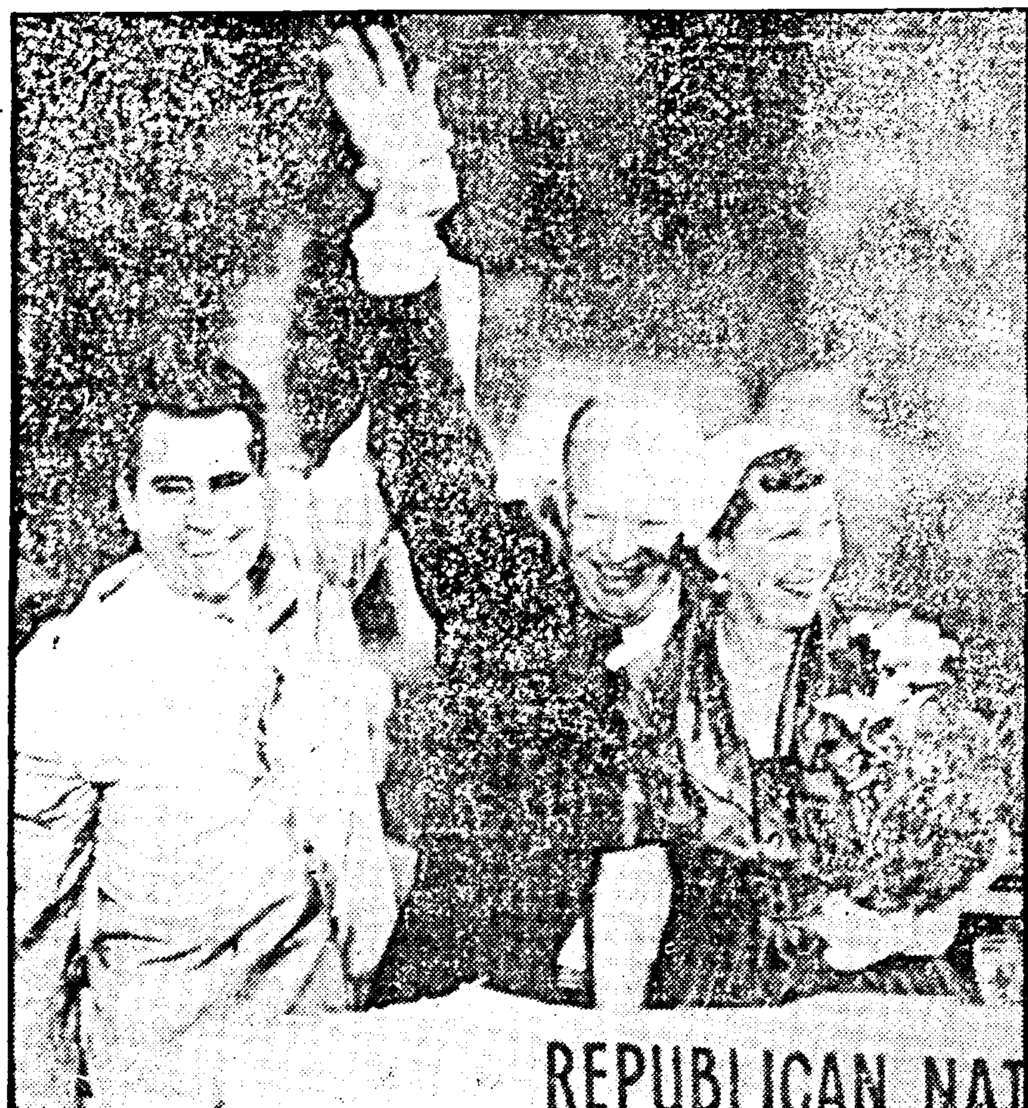
In een zeer kritisch gesteld artikel in het september-nummer van het vooraanstaande Amerikaanse maandblad „Harper's Magazine" noemt de gezaghebbende politieke commentator Richard H. Rovere Nixon een politicus die te werk gaat als een man uit het advertentie-bedrijf. Politiek is voor Nixon een produkt dat verkocht moet worden. Vandaag het ene artikel, morgen het andere — het ligt er maar aan hoe de markt is. Doelend op Nixons politieke uitlating inzake de recente ontwikkelingen in Azië zegt Rovere dan: Hij verklaart zich nu eens vóór en dan weer tegen interventie met dezelfde gemoedsrust waarmee een copy-writer van een advertentie-bureau in zijn lofprijzingen desgewenst van Camels op Chesterfields overschakelt. Rovere gaat zelfs zo ver door te beweren dat Nixon zich eigenlijk niet voor een b e p a a l d e politiek interesseert, hetgeen iets anders is dan zich niet voor politiek interesseren. Nixon is namelijk verzot op het politieke spel en op de politieke strategie, waarin hij meester is. Zo nodig kan hij een politiek denkbeeld bijzonder effectief aan de man brengen, en in het bewerken van verzoeningen tussen politieke tegenstanders, alsmede in het overbruggen van conflicten tussen groeperingen, heeft hij zich bijzonder bedreven getoond. Men heeft hem dan ook wel een „extraordinary fixer" genoemd. Merkwaardigerwijs wordt de naam Nixon in Amerika nooit in verband gebracht met een bepaald controversieel politiek denkbeeld. In de vermaarde recente discussies over „hard money" en „soft money", over „Asia first" en „Asia last", over protectionisme of anti-protectionisme, heeft Nixon zich niet duidelijk aan een bepaalde kant geplaatst. Hij heeft iets van een opportunist.

De schrijver in „Harper's" zegt dat Nixons redevoeringen doen denken aan advertentieteksten. Zijn verontwaardiging klinkt niet erg overtuigend en zijn enthousiasme evenmin, en als een kenmerkend staaltje van Nixons manier van uiten citeert Rovere dan een zin uit een van diens toespraken: „And remember folks, Eisenhower is a great man. Folks, he is a great man, and a vote for Eisenhower is a vote for what is good for America."

Nixon is in Eisenhowers team van grote zakenmensen de man met een juridische vorming. Hij zou ongetwijfeld een groot advocaat zijn geworden, als hij niet in de politiek was gegaan. Nu is hij een van Amerika's meest belangrijke staatslieden. Een man die vooral sedert Eisenhowers ziekte in het middelpunt van de belangstelling is komen te staan. Misschien oordeelt Richard H. Rovere in zijn artikel in „Harper's" wat al te scherp over Nixon. Een man die die ondefinieerbare eigenschap heeft die hem bij talloze Amerikanen populair heeft gemaakt: Charme. De jeugdige ondernemende, succesvolle en ijverige Nixon is voor vele leden van Amerika's „middle class" de held van hun dromen.

In mei heeft Eisenhower op een persconferentie verklaard: „Ik ben persoonlijk van mening dat de vice-president van de Verenigde Staten geen onbetekenende figuur behoort te zijn. Ik vind dat hij een bijzonder nuttige taak moet vervullen. En de onze vervult die. Onze vice-president werkt even hard als wie dan ook in de hele regering."

Eisenhower is dermate bemind in Amerika als nooit een president vóór hem. Aan Eisenhowers woorden wordt onmetelijk veel betekenis gehecht, en de lof die de alom verafgode president hem heeft toegezwaaid zou de ongetwijfeld nog lange carrière van Richard Nixon aanzienlijk ten goede kunnen komen.

Op de Republikeinse Conventie van 1952 viel Eisenhower, Nixon en mevrouw Eisenhower een grootse ovatie ten deel.

De aanslag op de Perzische premier

Teheran. — Hoessein Ala Khan, de premier van Perzië, is na de op hem gepleegde overval in het ziekenhuis opgenomen. In Maart 1951, kort nadat hij generaal Ali Razmara, die onder moordenaarshanden viel, als premier had opgevolgd, werd een complot ontdekt om Hoessein Ala te vermoorden. In April dit jaar aanvaardde Hoessein Ala opnieuw het premierschap van generaal Zahedi. Het complot in 1951 tegen Hoessein Ala werd officieel toegeschreven aan de fanatieke aanhangers van een Mohammedaanse organisatie. In 1949 werd de sjah van Perzië bij een aanslag door een persfotograaf gewond.

Radio-Teheran meldde, dat de aanslag op premier Hoessein Ala Khan werd gepleegd toen deze een moskee verliet, waar hij een herdenkingsdienst had bijgewoond. De dader is gearresteerd. De premier werd licht in de hals gewond, aldus de omroep. In het ziekenhuis werd de wond verbonden, waarna de premier naar zijn bureau terugkeerde. De politie heeft een nader onderzoek naar de aanslag in handen.

Israel presenteert Verenigde Staten verlanglijstje

Washington. — De Israelische ambassadeur te Washington heeft aldaar een lijst overhandigd van de wapens die Israel gaarne van de Verenigde Staten zou willen kopen. Het verzoek zal worden bestudeerd.

De Egyptische premier Nasser waarschuwde intussen de Verenigde Staten tegen het verlenen van verdere militaire hulp aan Israel. Hij zeide dat het leveren van wapens op geen enkele manier kan bijdragen tot het herstel van de vrede.

Weer een blanke in Amerika verdacht van moord op kleurling

N.-York. — Een speciale „Grand Jury" te Heathsville in de Amerikaanse staat Virginia heeft een blanke winkelier gisteren in staat van beschuldiging gesteld ter zake moord op een neger-arbeider. De winkelier, een zekere Ira D. Hinton Jr., wordt ervan beschuldigd de 23-jarige neger Howard Bromley te hebben doodgeschoten tijdens een twist welke voorviel in Hintons winkel.

Hinton werd gearresteerd, doch later op een borgtocht van 10.000 dollar op vrije voeten gesteld. Hij verliet zijn woonplaats, waar de gemoederen der negers sterk in beroering waren gebracht door het gebeurde. Kort na de moord verzamelden zich een honderd negers voor Hintons winkel en schreeuwden bedreigingen aan het adres van de winkelier. Hinton zal op 20 december terecht moeten staan.

Amerika bouwt satelliet manen

Chicago. — Dr. Joseph Kaplan, de voorzitter van de commissie ter uitvoering van het Amerikaanse program voor het lanceren van kunstmanen, heeft in een toespraak tot de Amerikaanse vereniging voor ruimtevaart verklaard, dat Amerikaanse geleerden voornemens zijn in de loop van 1957 en 1958 ongeveer tien met instrumenten gevulde satellieten de luchtruimte in te zenden.

Men veronderstelt, dat op zijn minst vijf van deze satellieten, die „vogels" worden genoemd, voorbij de aantrekkingskracht van de aardbol zullen schieten en op een hoogte van 320 tot 1.280 km gedurende ongeveer twee weken om de aarde zullen cirkelen. Een en ander geschiedt als onderdeel van de Amerikaanse deelneming aan het internationale geophysische jaar, dat duurt van 1 Juli 1957 tot eind 1958. Aan dit geophysisch jaar zullen ruim 40 landen meewerken om de aarde en de atmosfeer te bestuderen.

Opperste Hof in VS:

Ook geen rassenscheiding in openbare parken en sportvelden

Washington. — Het Amerikaanse Opperste Gerechtshof te Washington heeft zich uitgesproken tegen rassenscheiding in openbare parken en op sportvelden. Het Hof schaarde zich eenstemmig achter een uitspraak van een lager gerechtshof, volgens welke de leer van „afzonderlijke doch gelijke" faciliteiten voor blanken en negers afgeschaft is.

De hoge rechters verwierpen, eveneens eenstemmig, de interpretatie van andere lagere organen, volgens welke deze leer niet was verworpen door de uitspraak van het Opperste Hof van vorig jaar, waarbij rassenscheiding op openbare scholen in strijd met de grondwet werd verklaard.

Studenten relletjes in Havana

Havana. — In Havana hebben zich gisteren studentenrelletjes voorgedaan, die ingrijpen door de politie noodzakelijk maakten. De studenten schreeuwden leuzen, gericht tegen de regering van president Fulgencio Batista. Bij de ongeregeldheden werden vijf studenten gewond.

Belgie bouwt schuilplaatsen tegen atoombommen

Brussel. — Te Brussel zijn reeds of worden nog verscheidene ondergrondse schuilplaatsen tegen atoombombardementen gebouwd. Het museum voor oude kunst in de Regentstraat bezit reeds sedert enige tijd een dergelijke schuilplaats, waarin bij een eventueel conflict de kunstschatten ondergebracht zullen worden. Bij het Jubelpark wordt thans een dergelijke schuilplaats aangelegd voor de verzameling van de koninklijke musea voor kunst en geschiedenis. Deze onderkomens zijn bestand tegen een Atoombom, indien deze op een afstand van meer dan 200 meter neerkomt. De buitenste muren hebben een dikte van 1.25 meter, het dak is 1.30 meter en kan weerstand bieden aan een druk van 20.000 kilo per m2. Isolerend materiaal verhindert de voortplanting van atoomhitte, terwijl deuren en wanden explosieve golven zullen kunnen verdragen in twee richtingen, namelijk pressie en depressie.

Japan wil raket-granaten aan Egypte leveren

Tokio. — Een van de grootste exportfirma's in Japan, de Mitsubishi Trading Company, heeft bekendgemaakt onderhandelingen te voeren met de Egyptische regering over de levering van Japanse raket-granaten. De maatschappij zei van plan te zijn binnenkort een model naar Egypte te zenden. De grootste moeilijkheid is het verzenden van de granaten naar Egypte met het oog op het gevaar, dat verbonden is aan het transport van explosieven over grote afstand. De maatschappij zei, dat mogelijk een heel schip voor dit doel moet worden gecharterd.

Parijs. — De Franse filoloog Albert Dauzat is dezer dagen op 78-jarige leeftijd in zijn woning te Parijs plotseling overleden. Dauzat verwierf bekendheid door zijn studie en verdediging van de Franse taal.

...jarige naaister, die 67-jarige man dodelijk aanreed, tot een maand hechtenis veroordeeld

...stad. — Voor het Gerecht in Eerste Aanleg diende gistermorgen de zaak ...-jarige Heroine G. afkomstig uit Sto. Domingo, die op 21 Mei van dit ...Havenstraat met een auto de 67-jarige Alexander Biesum zodanig had ...en over een afstand van 25 meter had meegesleurd, dat het slacht... tijd hierna aan de gevolgen is overleden. De zitting werd gepresi... Mr. J. Schaafsma, als Openbaar Aanklager trad op de heer R. ...terwijl de verdediging werd gevoerd door Mr. Burghardt. Er werden ...gen gehoord.

...de verklaarde met een snel... ongeveer 10 mijl (ong. 16 km) ...gereden en niet bemerkt te ...dat zij iemand had aangere... nadat zij door voorbijgan... gewaarschuwd, had zij het ...tot stilstand gebracht.

Het requisitoir

...requisitoir wees het Openbaar ...vertegenwoordigd door mr ...er op, dat men op een ...brede weg niet plotseling over... mocht waar zijn dat vol... getuigenverklaringen de beklaag... had gereden, doch het gaf ...dat de bestuurster niet wist ...had aangereden en het ...over een afstand van 25 ...meegesleept. Dit leek bijna ...had. Bovendien had het mo... ...twee niet krachtig werkende ...Spreker achtte hier verre... onoplettendheid en grove na... ...bewezen en eiste een hechte... weken en intrekking van de ...tot het besturen van een ...voor de tijd van 5 jaar.

Het pleidooi

...hardt ving hierop zijn plei... ...eneende dat doodslag altijd ...kwestie is, daar men ...nooit kan bewijzen of ...medeschuldig is ge... dode kan zich hier nu een... verantwoorden. Het bewijs... was moeilijk te leveren, daar ...geval niet volledig was. ...getuigen werd uitdrukke... ...dat zij de wijze van ...het slachtoffer niet ...waarnemen. In een ...met een 10-mijls vaart was ...maken van de weg, ...volle schuld werd thans op de ...van beklaagde geworpen. ...slachtoffer was 67 jaar en was op... ...een tijd dat autoverkeer ...opleverde. ...niet absurd aan te nemen, ...wereld iemand op klaar... de weg oversteekt, de be... een auto onoplettendheid ...worden bij een snelheid ...rijdende op het voor dat ...bestemde weggedeelte? Op een ...van beklaagde kon even... ...roekeloosheid gesproken wor... men dat van een jeugdige ...verwachten. Het remmen kon buiten beschouwing blijven, want met een 10-mijls vaart laat men geen remsporen achter.

Beklaagde was van onbesproken levenswandel, werkte van 's morgens tot 's avonds als naaister, om in haar onderhoud te voorzien, doch zij miste de nodige rijervaring. Zij had haar rijbewijs pas een jaar en het is juist het eerste rijjaar, dat zich de meeste ongelukken voordoen. Daar zij alleen in de auto zat, werd zij niet afgeleid.

Door het ongeluk was beklaagde zodanig onder de indruk gekomen, dat ze er ziek van geworden was en dagen lang het bed moest houden, ze had haar auto verkocht, had niet meer gereden en was niet van plan ooit nog te rijden.

Pleiter achtte het primair ten laste gelegde niet bewezen en vroeg vrijspraak voor beklaagde. Hij kon geen bewondering koesteren voor de strafmaat van 6 weken hechtenis. Tegen een bestuurder, die in dronken toestand een verkeersongeluk veroorzaakt, wordt als regel een straf geëist van 2 weken en waarom in dit geval de strafmaat meer als verdubbeld werd, was voor pleiter onbegrijpelijk.

De uitspraak

Rechter Schaafsma achtte het verwijtbare van de wijze van rijden, het laakbare, dat tot zulk een verkeersongeluk had geleid, bewezen. Door schuld van beklaagde had het de dood van een ander veroorzaakt, en er was niets dat de strafbaarheid kon opheffen. In aanmerking nemende dat het slachtoffer mogelijk ook schuld had, veroordeelde hij beklaagde tot 1 maand hechtenis en intrekking van de rijbevoegdheid voor de tijd van 10 jaar.

...rand werd voorkomen

...— Toen het personeel ...gistermorgen de zaak ...ontdekte men, dat er uit de ...klok vlammen sloegen, ver... ...vond zich v.n een kort... Onmiddellijk nam men maat... ...om brand te voorkomen. Had ...kortsluiting in de nacht voor... ...gevolgen waren niet te ...geweest.

...jestad. — Vandaag zullen er in ...weer vele kinderen hun ...communie doen. Weken lang ...leiders en ouders be... ...voorbereidingen te tref... ...dit groot en belangrijk ge... ...waardig feest te maken. ...communicanten begint een ...periode in het leven.

Gisteravond reed een personenauto bij de nieuwe brug achter de Ecury Garage in de rooi.

Ook aanrijding met dodelijke afloop bij vliegveld voor rechter

Oranjestad. — Voor het Gerecht in Eerste Aanleg diende eveneens de zaak tegen de truckchauffeur F.W. en mevr. S.T. De auto van mevr. S.T. was door de afrastering van het in aanbouw zijnde vliegveld gereden en had het wachthuisje omver gereden, waar zich op dat moment de 42-jarige Johan Boekhoudt bevond; ten gevolge van dit verkeersongeluk overleed Johan Boekhoudt na 3 dagen.

De enige getuige tegen de chauffeur van de zandtruck was mevr. S.T. Volgens de verschillende verklaringen, en de reconstructie had het ongeval zich als volgt voorgedaan. De auto van mevr. S. T. reed achter de truck. Mevr. T. reed onder toezicht van haar man. Bij het begin van de startbaan was een opening in de afrastering gemaakt, waar een waarschuwingsbord was geplaatst, dat hier de trucks binnenreden. Binnen de afrastering stond een wachthuisje, waar de checker, in dit geval Johan Boekhoudt, zich ophield. Bij de opening in de afrastering was de truck linksaf geslagen op het moment dat de personenauto voorbij wilde rijden. Een botsing volgde, de auto reed door de afrastering en reed het wachthuisje omver. Dit ongeluk had plaats op 15 Januari 1955 om ongeveer 8 uur 's morgens.

De chauffeur F. W. verklaarde zijn arm te hebben uitgestoken, doch hij had niet gezien, dat er een auto achter hem reed. Dat F. W. inderdaad met de arm een teken had gegeven, dat hij van richting wilde veranderen, werd schijnbaar door de rechter in twijfel getrokken, want hierover werden verscheidene vragen gesteld. Mr Schaafsma vroeg hierop een proef-procesverbaal in uitzicht te stellen aan het O.M., teneinde de strafbaarheid vast te stellen of het niet aan geven van richtingverandering al dan niet strafbaar is.

Als getuige werd daarop gehoord mevr. T., die onder toezicht de achter de zandtruck rijdende personenauto bestuurde. Getuige verklaarde met een snelheid van 35 km. te hebben gereden en niet gezien te hebben, dat de bestuurder van de truck zijn arm had uitgestoken. Zij had geen acht geslagen op het waarschuwingsbord. Zij woonde op Sta. Cruz en kwam zelden in Oranjestad, zodat zij niet met de situatie op de hoogte was. Op het moment dat de truck linksaf sloeg, terwijl zij voorbij reed, wilde zij remmen, doch haar voet gleed van de rem op de gaspedaal.

De rechter reconstrueerde aan de hand van foto's en rapporten met de politie deskundige C.v.d. L. het ongeluk.

De Officier van Justitie was kort in zijn requisitoir. Hij was tot de conclusie gekomen, dat mevr. T. in plaats van de auto tot stilstand te brengen, door de afrastering was gereden en het wachthuisje omver had gereden. Het aangeven bij het veranderen van richting was plicht en hij constateerde dat beide zich aan laakbare onvoorzichtigheid hadden schuldig gemaakt. Hij eiste voor mevr. T. 2 weken hechtenis met intrekking van het rijbewijs voor 5 jaar en voor F.W. 1 week hechtenis met intrekking rijbewijs voor 1 jaar.

Ten einde de Officier van Justitie in de gelegenheid te stellen meerdere getuigen voor te brengen werd deze zaak aangehouden tot over 14 dagen.

In dank onvingen wij

Oranjestad. — Van Foto Hanna, eigenaar de bekende fotograaf J. L. de Miranda, ontvingen wij een mooie geïllustreerde kalender van de Ilford Filmfabriek.

Van het N.E.N.-kantoor kregen wij een handige kalender, waarop het nieuwe kantoor in Den Haag staat afgebeeld. De kalenders zijn in drie talen gesteld, Nederlands, Papiaments en Engels.

De conferentie van de

Oranjestad. — Naar ons gisteren werd medegedeeld zullen de leden van de Caraibische Commissie, die de conferentie op Aruba zullen bijwonen, worden ondergebracht in Hotel Scala en het Strandhotel. Door de Regering van de Nederlandse Antillen zal een cocktailparty in de Tivoli Club worden aangeboden op 6 December.

Het was geen Sinterklaas

Oranjestad. — Gisteren berichtten wij, dat twee papieren zakken met zilver geld waren ontvreemd uit de woning van mevr. C. en meenden dat Sinterklaas op het dak was geweest. Dit bleek niet zo te zijn, want naar aanleiding van de vermissing van het geld, werd J.P.N. aangehouden. In zijn woning werd een bedrag van f. 560.— aangetroffen aan rijksdaalders, guldens, kwartjes, dubbeltjes en stuivers.

Zwak Sithoc-elftal dwingt Jong-Curacao gelijkspel af

Willemstad. — De Collegemannen van Sithoc verspeelden gisteren weer een mooie kans om weg te lopen van het op de derde plaats staande Jong Holland, door met een zwak elftal op het veld te verschijnen voor de wedstrijd tegen Jong Curaçao. De beste Sithocspelers, zoals Juancho Minguel, Krips en Gein Giribaldi lieten gisteren verstek gaan, waardoor de leiding zich genoodzaakt zag twee van hun junioren op te stellen in de voorhoede. De twee nieuwelingen, die waarschijnlijk voor het eerst meededen in zulk een voorname wedstrijd, speelden in het begin een aardige partij, maar raakten uiteindelijk zo uitgeput dat zij in de laatste vijftien minuten de bal zelfs geen tien meter ver konden trappen.

Dat Sithoc door het oog van de naald kroop en toch nog een competitiepunt binnen wist te halen, was deels te danken aan het feit, dat de Jong Curaçaoënaars ver beneden peil speelden. Back Siriaco Kwidama, die twee Sithoc-oedstrijden had gemist, speelde gisteren een prachtige wedstrijd en het was ook voornamelijk aan hem te danken, dat Jong Curaçao weer voor de twee achtereenvolgende maal 90 minuten speelde zonder te kunnen scoren. De cornerverhouding in de eerste helft (4 voor Jong Curaçao tegen 2 voor Sithoc) bewees het lichte Oranje-overwicht, welke in deze helft heerste. Een van deze hoekschoppen werd door rechtsbuiten Regales gewoon aan Sithoc cadeau gegeven, toen Regales zich wegens de modder niet behoorlijk achter de bal kon opstellen. Zonder dat geen der beide doelverdedigers een schot te weren kreeg, ging de rust met blanco stand in.

Na tien minuten spelen passeerde de Sithoc-voorhoede na een mooie combinatie tussen Felipe en Salvaran, de Jong Curaçao-backs, maar voordat Parker in het doel schoot, floot scheidsrechter Van Rosberg voor buitenspel. De jonge veelbelovende keeper Victor Polinet kreeg in deze helft heel wat werk te doen. Een schot van linksbuiten Daal werd door de Sithoc-keeper, nadat hij zelf eerst de bal een seconde tevoren had weggetrapt, klemvast gehouden.

Vijf minuten voor het einde loste Garrido (Jong Curaçao) een machtig schot precies in de rechter bovenhoek, maar ook deze werd door Polinet op het laatste ogenblik weggestompt. In de laatste vijf minuten kregen de Jong Curaçaoënaars twee hoekschoppen, maar geen van de twee leverde iets op.

Met de stand nog steeds 0—0 floot scheidsrechter Van Rosberg, die gisteravond goed geassisteerd werd door de grensrechters Pauli en Minguell, voor het einde.

SOFTBALL

Suffisantdorp. — In een vriendschappelijke wedstrijd zullen op Zondag a.s. in het Suffisantstadion de softballteams "The Hawk" en „Suffisant Boys" elkaar ontmoeten. Aanvang 10.00 uur.

H. Vormsel op Aruba

W'stad. — Heden vertrekt de Hoog Eerw. Pater Vicaris L. van Rooy voor een week naar Aruba, om daar het H. Vormsel toe te dienen in plaats van Zijne Hoogw. Exc. Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt, die om gezondheidsredenen verhinderd is.

Vogelspecialist BERT HARWELL boeide een groot publiek

Oranjestad. — Een talrijk publiek heeft van de uitnodiging van de Volks Universiteit, welke ter gelegenheid van de opening van het jaar 1955/1956, een speciale avond gaf in Club Caribe, gebruik gemaakt om te luisteren naar de vogelspecialist Bert Harwell en zijn schitterende kleurenfilm „Forgotten Country" te bewonderen. De heer Harwell wist zijn gehoor van het begin tot het einde te boeien. Het was zo druk bezet in Club Caribe, dat velen zich met een staanplaats tevreden moesten stellen. Dit ongemak woog echter ruimschoots op tegen hetgeen men te zien kreeg.

Bert Harwell is niet alleen een buitengewoon onderhoudend causeur, doch ook een natuurvorser van faam en een verdienstelijk cineast. Enige honderden verschillende vogelgeluiden boetst hij met het grootste gemak na en vertelt daarbij van het leven van de vele gevederde vrienden.

De film, welke hij opnam, geeft enigszins een beeld van de omzwervingen in Arizona, Oregon en Nieuw Mexico. De vogels nemen natuurlijk een grote plaats in de film in, doch men ziet nog zoveel meer. Het laat het landschap zien van „God's own country", o.m. de grote en kleine Coloradorivier met zijn grillig gevormde diepe en uitgesleten bedding. Herten, hazen, eekhoorns, spinnen en slangen, dieren bij en op zoek naar water, verlaten nederzettingen, welke worden aangeduid met de naam „Ghost town". Indianen bezig met weven van hun kleurige dekens, grote verlaten „pueblos" der Indianen en wat zij daarvoor in de plaats kregen van Uncle Sam.

Men ziet tussen al deze beelden in het leven van de vogels. Kraanvogels, fazanten, patrijzen, black birds, eenden en de kleinste vogel ter wereld, de kolibri. In Amerika komen 14 soorten van deze kleine vogeltjes voor, doch er bestaan wel 600 soorten. Dit alles wordt vertoond, terwijl de heer Harwell onvermoeid explicaties geeft van wat men ziet.

De kleuren zijn diep en treffend, de beelden indrukwekkend. Door de prettige wijze, waarop Bert Harwell de toelichtingen geeft, verplaatst men zich naar Arizona, Oregon of Nieuw Mexico en men is daar in het land van de wijde horizonten, men vergeet dat men rustig in een stoel zit op een van de eilanden in de Caraibische Zee.

Een donderend applaus na afloop van de boeiende causerie en film betekende het einde van deze onvergetelijke avond.

Gouverneur Struycken zal zitting Caribische Commissie openen

Georgetown. — Naar Agence France Presse meldt, zal Z.E. gouverneur Struycken van de Nederlandse Antillen op 5 december de achtdaagse zitting van de Caribische Commissie op Aruba openen. Vertegenwoordigers van de Verenigde Staten, Frankrijk, Engeland en Nederland zullen aan deze Caribische conferentie deelnemen.

De drie Argentijnse geestelijken op vrije voeten

Buenos Aires. — De drie Argentijnse priesters, die wegens beweerde overtreding van de wet inzake de veiligheid van de staat werden gearresteerd, zijn op uitdrukkelijke instructie van president Aramburu vrijgelaten. Er is geen formele beschuldiging ingediend. Eerder was gemeld, dat de politie tegen de regering gerichte pamfletten zou hebben in beslag genomen.

's Gravenhage. — Voor het seizoen 1956-1957 zijn de data der landenwedstrijden tussen Nederland en België als volgt samengesteld. 4 november 1956: België - Nederland te Antwerpen; 23 april 1957 Nederland België te Amsterdam.

Op 23 April 1957 zal tevens een wedstrijd tussen de B-elftallen van beide landen gespeeld worden in een nader te bepalen stad in België. Op de dag, voorafgaande aan de beide derby's, zullen de jeugdploegen van Nederland en van België tegen elkaar uitkomen

Van de Nederlandse voetbalvelden

In Hoofdklasse A trekt vooral Fortuna-Excelsior de aandacht

Het is moeilijk te zeggen of wij nu werkelijk ten volle tevreden kunnen zijn met de resultaten van het nationale team, wij bedoelen de resultaten van dit seizoen. Tegen België een 2—2 gelijkspel, van Noorwegen werd met 3—0 gewonnen en nu van de week werd Saarland met 2—1 op eigen terrein verslagen. Dit geeft dus 5 winstpunten uit drie wedstrijden met 8 doelpunten voor en slechts 3 tegen, voorwaar, een verheugend resultaat. De Nederlandse achterhoede is momenteel uitstekend, dit beweerde ook een Duits official, welke de wedstrijd Nederland — Noorwegen bijwoonde. Keeper De Munck heeft vooral in de wedstrijd tegen Saarland een fameuze partij gekeept en ook de halves-spelers Klaassens en Schaap waren uitstekend.

De voorhoede is echter — ondanks de acht doelpunten in drie wedstrijden —, nog steeds een zorgekind, maar is daar de Keuze-Commissie niet zelf de schuld van? Hardnekkig wordt maar vastgehouden aan een klein groepje spelers, die inderdaad in hun club hebben bewezen prima spelers te zijn, maar een goede club-speler is nog steeds geen nationaal elftal-speler' Na 'het zeer interessante artikel van woensdag jl. van Schilperoort over Abe Lenstra komt toch wel weer de vraag naar boven of deze speler — wij kunnen gerust Schilperoorts woorden beamen — deze beste Nederlandse speler nog eens een kans moet worden gegeven. Met spelers als Appel, Schouten en Bosselaar kan hij een gevaarlijke en vooral snelle voorhoede vormen, die tenminste doelpunten kan maken. Enfin, het is voorlopig rust met het interland-voetbal en wij zullen maar afwachten wat de heren zullen gaan doen.

Voor morgen staat weer een volledig programma klaar, hetgeen onze aandacht weer bepaalt bij ons nationale voetbal. In Hoofdklasse A trekt de wedstrijd Fortuna '54 — Excelsior direct de aandacht. Het is waarschijnlijk, dat bij dit interessant treffen te Geleen de verdedigingen zullen overheersen, want beide ploegen bezitten een zeer sterke achterhoede en hebben hun gunstige posities op de ranglijst voor een goed deel daaraan dan ook te danken. Mocht het een gelijkspel worden, dan kunnen Sparta en V.V.V. daarvan profiteren. Dat Sparta van the good old Vitesse zal gaan verliezen, kunnen wij niet geloven en ook de Venlose ploeg moet in staat worden geacht om thuis Rigtersbleek te verslaan.

Ajax zal wel zoveel kracht hebben geput uit de grote zege op D.O.S — Bakker scoorde een wat men noemen kan dubbele hattrick, dus liefst zes maal — om nu ook Limburgia aan de zegekar te binden. A.D.O. krijgt het zeer moeilijk in de uitwedstrijd tegen Roda Sport.

In de Hoofdklasse B zien er diverse ontmoetingen er interessant uit. Bijvoorbeeld Sportclub Enschedé — Feyenoord, Alkmaar — D.F.C., B.V.V. — Rapid en M.V.V. — P.S.V. Nog afgezien hoe de strijd om de titel, is het al interessant om gade te slaan. hoe straks — als de kruitdamp is opgetrokken — de situatie ten opzichte van de promotie naar de Eredivisie is. Neem nu een P.S.V. Deze ploeg mag zeker niet meer veel verspelen en dan moet Sportclub Enschedé een sterker spel thuis kunnen spelen dan het bezoekende Feyenoord, overigens een interessante ontmoeting. Maar of het voordeel van op eigen terrein te spelen voor B.V.V. voldoende zal zijn om van Rapid J.C. te kunnen winnen, menen wij te moeten betwijfelen. En men kan zich ook afvragen of D.F.C. tegen het sterke Alkmaar een even grote productiviteit aan de dag zal leggen als in enkele voorafgaande ontmoetingen.

Willem II, dat zich snel na de inzinking herstelde, gaat een zekere overwinning tegemoet, nu het zwakke en in de onderste regionen van de ranglijst verkerende E.D.O. op bezoek komt.

Afdeling A: Eindhoven — Stormvogels, Fortuna '54 — Excelsior, Roda Sport — A.D.O., Limburgia — Ajax, D.O.S. — N.O.A.D., Amsterdam — H.V.C., V.V.V. — Rigtersbleek, N.A.C. — E.B.O.H., Sparta — Vitesse.

Afdeling B: De Graafschap — S.V.V., Sportclub Enschedé — Feyenoord, Alkmaar — D.F.C., Willem II — E.D.O., Emma — Elinkwijk, De Volewijckers — G.V.A.V., B.V.V. — Rapid, Scheveningen/Holland Sport — Sittardia, M.V.V. — P.S.V.

De eerste klasse betalend voetbal

Het bericht, dat Heracles zou overwegen een aanvraag in te dienen om de overstap terug van het betalende voetbal naar het amateurvoetbal te ondernemen, wordt — afgezien van de kaspositie van de club en allerlei andere omstandigheden — natuurlijk ook beinvloed door de slechte plaats op de ranglijst. Door de 1—3 nederlaag op eigen terrein tegen 't Gooi is de situatie nu zo, dat de Almelose club, een vereniging met een mooie staat van dienst en twee Landskampioenschappen op haar naam, in de eerste klasse op de laatste plaats is beland. Een andere ex-prominente eerste klasser, het Westelijke en Delftse D.H.C., zakte eveneens af naar de verafschuwde onderste plaats, terwijl ook de Enschedese Boys, eveneens een oude en sterke eerste klasser, momenteel onderaan staat.

Het programma luidt voor morgen:

A.: RCH — RBC, Velocitas — Xerxes, AGOVV — DWS, Enschedese Boys — Heerenveen, VSV — Go Ahead, De Valk — PEC.

B.: Zwolse Boys — Rheden, Be Quick — Baronie, Leeuwarden — Blauw Wit, Hermes DVS — Heracles, 't Gooi — Helmond, Longa — Wageningen.

C.: UVS — Wilhelmina, Helmondia — Zwartemeer, KFC — Hilversum, Oosterparkers — TOP, Fortuna VI. — Zeist, DOSKO — ZFC, Volendam — Tubantia, DHC — Oldenzaal.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di noticia 18.30 Nieuws 18.40 Ned. commentaar 18.45 After Dinner 19.00 Kinderprogramma 19.30 Wat de handel biedt 20.30 Melodie en Rhythme. 21.00 Curom Juke-Box. 22.00 Gramofoonmuziek. 22.15 Muziek in dance tempo. 23.00 Sluiting.

Zondag.

8.30 Katholieke kerkdienst 10.00 Klassieke Zondagmorgen melodie; 11.00 Klassiek programma 11.30 Protestantse morgenwijding 12.05 Lunchmuziek 12.30 Caribisch nieuws 12.45 Ken Griffin 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

15.00 Operette 17.15 Aperitief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.30 Nieuws 18.45 Voor de Katholieke jeugd 19.00 Kinderprogramma 19.10 Gramophoonplaten, 19.30 Curom's Hit Parade 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Non moure la Musica 21.00 De stem van Amerika 22.00 Canciones Rancheras 22.15 Nieuws en Sluiting

RADIO HOYER

17.00 Tea at five. 17.30 Met Duitse musici 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.30 Met de jarigen in de lucht 18.45 Kinderrozenhoedje 19.10 Gevarieerd programma 19.30 Hoorspel 19.45 Programma van Gasmaatschappij, 20.15 Gevarieerd prgoramma 20.30 Hoorspel 20.45 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

Zondag

10.00 Kath. Zondagmorgen 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot. Zondagmorgen 11.30 Hindostaanse programma 11.45 Frans programma 13.00 Sluiting. 17.00 Met de jarigen 17.30 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 19.30 Conjunto Lirico Antillano 20.30 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting

AVROS:

17.00 Populaire melodieën 17.30 Dansmuziek 18.00 Kent Gij Uw Land 18.45 Nieuws 19.00 Jukebox Saturday Night 19.30 Advertenties 20.00 Dansmuziek 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag 17.00 Voor de jarigen 17.15 Voor kinderen 17.30 Vertellingen van Hoffman 18.45 Guitaar-intermezzo 19.00 Nieuws 19.10 Sportjournaal 19.25 Een zet voor Suriname 19.30 Dienst Welzijnszorg 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Ouverture 18.42 Hersengymnastiek, Nieuws. 19.17 Dansmuziek. 19.31 Zondagavond -Amusement in Loosdrecht. 20.01 De Week in Nederland. 20.11 Wereldkampioenschappen wielrennen in Italië. 20.20 Voor de West 20.51 Nieuws 20.53 Beursoverzicht. 20.55 Avondgebed: 20.58 Sluiting.

ERIC DE NOORMAN: De jacht op het zwaard

168 Voorzichtig sluipt Tsacha verder, het struikgewas verwensend, dat hem belet sneller vooruit te komen. Een korte tijd zet hij ongestoord door, doch dan verraadt het dof geroffel van paardenhoeven, dat er weer een troep ruiters in aantocht is en ijlings verbergt hij zich opnieuw. Het is dezelfde troep van zoëven, thans op de terugweg. Ze rijden voorbij, zonder hem te zien en hij sist tevreden, als hij ontdekt dat ze met lege handen terugkomen. Chu Ghandra is dus aan hun aandacht ontsnapt of hun te slim af geweest. „Maar nu tussen ons", sist hij en steeds op zijn hoede zet hij zijn weg voort. Eensklaps is hij het spoor bijster. Hij moet op goed geluk zijn richting kiezen en vreest reeds verdwaald te zijn, als hij tussen de struiken een zwakke schittering als van zon op staal ontdekt. Uiterst behoedzaam kruipt hij voorwaarts en verrast staart hij naar het tafereel voor hem. Door vermoeidheid in diepe gevallen. ligt daar Chu Ghandra en naast het meisje, blinkend in het zonlicht...... Tyrr, het begeerde zwaard......!

Deze kans moet hij waarnemen, onhoorbaar als een kat schuift hij naderbij. Reeds is het zwaard binnen zijn bereik en strekt hij begerig zijn hand uit, als Chu Ghandra met schrik ontwaakt en hem een ogenblik wezenloos aanstaart. Doch van dit moment maakt de Nomade een dankbaar gebruik en met een bliksemsnelle beweging grist hij het zwaard naar zich toe. Het meisje deinst verschrikt achteruit, als zij de man dreigend ziet naderen, niet wetende wat te doen. „Verdwijn", sist hij, het zwaard zwaaiende, en Chu Ghandra springt doodsbenauwd overeind. Met een tevreden grijns draait Tsacha zich om, doch op hetzelfde ogenblik verstart hij... Uit het gebladerte staart het van woede vertrokken gelaat van Kohorr hem aan. „Hond der honden, lang heb ik hierop moeten wachten", snauwt de oude Nomade. „Doch thans zult ge mijn wraak proeven", En met een bliksemsnelle beweging heft hij het fonkelende, nimmer falende werpmes.

Emmastad

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN:

Telegram Afdeling:
Van 07.00 18.0 kantoor tel. 2307
Van 18.30 — 21 Nov. 07.00 J J Roos tel.3209—2307
B. g. g. tel. 2400

Personeel Afdeling:
Vanaf heden 12.00 t.m. Zat. 26 Nov: 12.00 A. J. v/d Bos, St. Michielweg 20 J. D. tel: 4384
B. g. g, nad inl. tel, 2400

Materialen Afdeling:
Zat. en Zond. E. A. Wegman tel: 4446
Geneeskundige Dienst
Dr. Podvinec, tel. 2624
b. g. g. tel. 2409

Week-endwacht Suffisantdorp.

Gedurende dit Weekend zal in dringende gevallen de heer Th G. Boot kunnen worden opgebeld No. 4321.
B. g. g. nad inl. tel: 2400

C.S.M.

Rederij:
Zat. J. Hemmes tel. 2701
Zondag, C. E. van den Pol tel. 2570

Scheepsagentschap
Van 07.00 — 18.00 kantoor tel. 2458/1551
Van 08.00 — 08.00 W Punt tel: 2269
Van 08.00 — 08.00 G. W. Overdijkink tel: 3412

Dokafdeling.
Van 12.30 — 17.30 tel. 2276; J. Marcussen
Van 17.30 — 21 Nov. 07.30 G. Kreffer tel: 2498

THEATER ASIENTO
„Human Desire"
„Naked Alibi" (Zond)
Geen kinderen beneden 18 jaar.

Seoel. — De Zuidkoreaanse minister van financiën heeft de Amerikaanse onderminister van buitenlandse zaken Herbert Hoover jr en het hoofd van de Amerikaanse dienst voor internationale samenwerking, John Hollister, een memorandum overhandigd, waar in de Zuidkoreaanse regering voor het lopende jaar 100.000.000 dollar steun meer vraagt.